

КЗЛД

ИНФОРМАЦИОНЕН БЮЛЕТИН

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ТЕМИТЕ В БРОЯ

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ	3
Да станем част от шенгенското пространство	3
Среща с Агенцията по вписванията	3
Европейски опит в защитата на данните	4
67-ма среща на Работната група по чл.29 от Директива 95/46 ЕО	4
10 - та юбилейна конференция на Общия надзорен орган по Европол	6
47 - мо заседание на Общия надзорен орган по Европол	6
Работна среща на Общия надзорен орган по митническите въпроси	6
Работна среща на Общия надзорен орган по Шенген	7
30-та международна конференция по защита на данните	7
За борбата с тероризма и за защита на личните данни	8
Радиочестотните идентификационни маркери - необходимо ли е да се въведат нови правила за осигуряване на защитата на личните права на потребителите	9
Борбата с допинга и опазване на неприкосновеността на личния живот	10
Проучвания, анализи и коментари	11
Тъмната и светлата страна на социалните мрежи	12
Прозрачност на имуществото на длъжниците	13
Европейска информационна система за съдимост	14
защита на данните и правата на потребителите	15
КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ	17
РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД	18
РЕШЕНИЯ НА КЗЛД	20
Решения по жалби	20
Решение № 59/06.02.2008 г.	20
Решение № 33 /27.06.2008 г.	22
Решение № 49/23.07.2008 г.	24
Решение № 20/17.09.2008 г.	27
Решение № 34/17. 09. 2008 г.	29
Решение № 50/17.09.2008 г.	31
Решение № 51/17.09.2008 г.	33
Решение № 52/17.09.2008 г.	35
Решение № 65/24.09.2008 г.	37
Решение № 42/03.10.2008 г.	40
Решение № 35/22.10.2008 г.	42
Решение № 60/29.10.2008 г.	44
Становища	46

СЪБИТИЯ И ИНИЦИАТИВИ

ДА СТАНЕМ ЧАСТ ОТ ШЕНГЕНСКОТО ПРОСТРАНСТВО

За изпълнение на Решение №155/17.03.2008 г. на Министерския съвет Комисията за защита на личните данни взема активно участие в целевата група „Защита на личните данни“ за пълното прилагане на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген и за премахването на контрола по вътрешните граници. В нейните рамки Комисията обсъжда на ниво работни срещи опита на новите шенгенски държави, извършва обмяна на опит, запознава се с програми за обучение, с проверките на централната база на ШИС, изследванията на прилагането на правната уредба, сътрудничество между националните органи за защита на данните, влиянието на разширяването на Шенгенската зона. В тази връзка на 02.09.2008 г. в сградата на КЗЛД се проведе работна среща на представители на Агенция „Митници“ и Комисията за защита на личните данни.

Отляво надясно: г-н Васил Божков, г-н Румен Божинов, г-н Веселин Целков, г-н Валентин Енев и г-н Пламен Георгиев

В срещата взеха участие г-н Румен Божинов – заместник директор на Агенция „Митници“ и г-н Васил Божков – служител по сигурността на информацията. КЗЛД бе представлявана от г-н Веселин Целков – член на КЗЛД, г-н Валентин Енев – член на КЗЛД и г-н Пламен Георгиев – началник отдел „Контрол по изпълнение на ЗЗЛД“. Бяха обсъдени общите задачи на КЗЛД и Агенция „Митници“ по защитата на личните данни и пълното прилагане на правото от Шенген. Подчертана бе значимостта на качествено изпълнение на тези задачи за присъединяването на България към договора от Шенген.

Срещата приключи с подписването на План за сътрудничество и съвместна работа между Агенция „Митници“ и Комисията за защита на личните данни. В него са предвидени редица работни срещи и семинари с участието на КЗЛД, касаещи практическото прилагане на Закона за личните данни в Агенция „Митници“.

Сътрудничеството между двете институции цели повишаване подготовката на митническите служители в сферата на защита на личните данни.

СРЕЩА С АГЕНЦИЯТА ПО ВПИСВАНИЯТА

На 8 октомври 2008 г. се състоя среща между Комисията за защита на личните данни и Агенцията по вписванията. КЗЛД бе представена от Венета Шопова, председател на Комисията и Валентин Енев – член на Комисията. От страна на КЗЛД в срещата участваха още директорът на

дирекция „Правна и международна дейност“ Катя Станимирова, директорът на дирекция „Информационна“ Живко Борисов и началникът на отдел „Контрол по изпълнение на Закона за защита на личните данни“ Пламен Георгиев. Агенцията по вписванията бе представена от нейния изпълнителен директор Емил Станков и главния секретар Момчил Иванов, като в срещата участваха и служителят по сигурността на информацията Радослав Гълъбов и главният експерт в отдел „Информационни проекти и ме-

тодология” Боряна Теофанова.

На срещата бяха обсъдени възможностите и конкретните дейности за реализиране на оперативна съвместимост на информационните масиви и регистри, поддържани от двете институции. Разгледани бяха правните и техническите аспекти на въпросите, които поставят гражданите в своите жалби до КЗЛД във връзка със защитата на личните данни в Търговския регистър, поддържан от Агенцията по вписванията.

Представителите на Комисията за защита на личните данни и на Агенцията по вписванията изразиха готовността си за развитие на ефикасно сътрудничество.

ЕВРОПЕЙСКИ ОПИТ В ЗАЩИТАТА НА ДАННИТЕ

На 21.10.2008 г. в сградата на Комисията за защита на личните данни юридическият съветник

г-н Питър Тазелаар

на холандската национална агенция „Полиция” Питър Тазелар изнесе цикъл презентации. Участие взеха експерти от Министерство на вътрешните работи и Комисията за защита на личните данни. Основните разгледани теми бяха „Право и защита на личните данни”, „Изисквания по отношение на защита на личните данни в Шенген” и „Европейски съюз – развитие в обмяната на полицейска информация”. Разгледани бяха различни европейски законодателни инструменти, основни правила при обмяната на информация, различието между Интерпол, Европол, Шенген и др. Обсъдени бяха изискванията по отношение на защитата на личните данни, произтичащи от разпоредбите на правото от Шенген, както и шведската инициатива за защита на личните данни в Трети стълб.

В хода на презентациите, а и след това, присъстващите задаваха въпроси, на които г-н Тазелар отговаряше с готовност.

67-МА СРЕЩА НА РАБОТНАТА ГРУПА ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ, СЪЗДАДЕНА ВЪЗ ОСНОВА НА ЧЛ.29 ОТ ДИРЕКТИВА 95/46 ЕО

На 1 октомври 2008 г. в Брюксел се проведе редовно заседание на Работната група по чл.29. На заседанието от българска страна присъстваха г-н Красимир Димитров - член на Комисията за защита на личните данни и г-ца Десислава Борисова - младши инспектор в дирекция „Контролна дейност”.

На срещата бяха приети два документа: първия по отношение на обвързващите корпоративни правила, съдържащ най-често срещаните въпроси и техните отговори им, и втория - Правила за подгрупите.

Прието бе решение за промяна в наименованието на понятието за данни на пътниците - вместо Passenger Data, да бъде Traveller Data. Компетентните органи по защита на данните трябва да дадат становище по „Указание за използването на данни на пътниците от държавните институции”, като коментират съдържанието и стратегическите аспекти от изготвянето му

Що се отнася до търсачките бяха анализирани получените от различните компетентни органи становища, както и изпратения отговор от Google. Предвижда се и провеждането на среща с представители на търсачките, като не бе уточнено дали ще бъдат поканени представители от всички по-известни търсачки или само от тези, които са пратили отговор. Работната група взе решение да възложи на технологичната подгрупа детайлно да анализира изпратения документ и на следващото редовно заседание да представи становището си.

Обсъдени бяха приетите на първо четене изменения в Директивата за електронната неприкосновеност /E-privacy Directive/. Решено бе Технологичната подгрупа да изготви становището на

Работната група по въпроса. Следващо обсъждане на директивата ще се проведе в началото на другата година. На първо четене промените в Директивата са приети с голямо мнозинство. Променена е дефиницията на IP –адрес; разширен е обсега на директивата; нивото на сигурност, което се изисква е по-високо; с оглед на повишаване на сигурността се предвижда съхраняването на информация за по-голям брой лица; политиката по Cookies е променена; приети са нови точки по отношение на интелектуалната собственост; нова разпоредба, включваща изискването за пропорционалност при събирането на данните. Общо 36 промени са направени в текста от първоначалния му вариант.

Взето бе решение компетентните органи по защита на данните да се свържат с компетентни антидопингови организации и да информират работната група по становището им за антидопинговия контрол и защитата на личните данни. След като приключи дискусиата, подгрупата ще изготви становище, което от своя страна ще бъде обсъдено на срещата на WADA през май 2009г.

Получени бяха резултатите от проведената обществена дискусия относно защитата на личната неприкосновеност на децата. Предстои тяхното детайлно разглеждане, като подгрупата ще изготви становище, което ще представи на следващото заседание. Получени са следните наблюдения и анализи на съществуващото положение от Института по социално право на Католическия университет в гр.Льовен - Кралство Белгия, от Асоциация на родителите на деца с увреждания, от Фламандския съюз за последващо католическо образование, от лектор в Правен университет, от Шотландския комисар по правата на децата и младите хора, от Националната организация за превенция на децата, от Асоциацията на независимото училищно настоятелство в Обединеното кралство и др. Преобладава мнението, че трябва на първо място да се защити интереса на детето. Очаква се да бъдат направени предложения по отношение на следващи стъпки в посока защита на личната неприкосновеност на децата.

На срещата бе взето решение да се проведе семинар по проблемите на Safe Harbour – инициран от Федералната търговска комисия. Инициативата „Safe Harbor ” е свързана с възможността за свободен трансфер на лични данни от страните-членки на ЕС към САЩ и става възможна след подписването на споразумението „Safe Harbor ” между ЕС и САЩ. То става механизма за трансфер на данни към американски компании и организации. Решението за подписване на това споразумение от ЕС е взето на основание чл.25 б от Директивата 95/46/ЕО и е подписано през 2000 г. Съгласно него трансферът на лични данни до организация или частна компания на САЩ, която спазва принципите на „Safe Harbor Privacy ” се осъществява свободно, без да е необходимо предварително одобрение или разрешение от DPA на страната- членка на ЕС. Присъединяването на агенциите и компаниите в САЩ към принципите на „Safe Harbor Privacy ” е доброволно. Всяка организация се сертифицира сама и изпраща писмено уведомление за това до Министерството на търговията на САЩ и до Федералната търговска комисия. Сертифицирането се извършва ежегодно. Всяка организация е свободна да приеме своя собствена Privacy Policy или да се присъедини към „Safe Harbor Privacy ”. Министерството на търговията на САЩ и Федералната търговска комисия водят списък на регистрираните по „Safe Harbor ” компании като Министерството на търговията вече е изготвило и е в процедура на одобрение на специален знак, който ще дава на тези компании след тяхната регистрация.

На работната среща в Брюксел бе обсъдена необходимостта от изготвяне на списък с участници, както и възможността да се поканят представители от различни сфери на дейност. Самият семинар се проведе от 20 до 21 октомври в Брюксел в две части - открита и закрыта сесия. На затритата присъстваха само представители на Органите по защита на личните данни на страните-членки на ЕС, както и представителите на Министерството на търговията и на Федералната търговска комисия на САЩ. В края на работния ден се проведе и дискусия между представителите на европейските DPA и представителите на Министерството на търговията на САЩ и Федералната търговска комисия. Вторият ден на срещата бе открит и за представители на компании от САЩ, регистрирани по „Safe Harbor”.

Основният въпрос, който се обсъждаше на семинара бе трансфера на лични данни. Доклад по него изнесе европейският супервайзър по защита на данните – г-н Питър Хъстингс. От българска страна в семинара, взе участие г-жа Мария Матева (член на Комисията за защита на данните).

10- ТА ЮБИЛЕЙНА КОНФЕРЕНЦИЯ НА ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЕВРОПОЛ

На 09.10.2008 г. в Брюксел се проведе 10-та юбилейна конференция на Общия надзорен орган по Европол. На нея бяха разгледани въпросите за предизвикателствата при поддържане на ефективен надзор по защита на данните в Европол, както и очакванията за бъдещето в работата с Европол.

Председателят на Общия надзорен орган по Европол, г-н Дейвид Смит направи обзор на постиженията, мисията и предизвикателствата пред надзорния орган. Г-н Франческо Пизети, председател на Работната група по полиция и правосъдие, говори за постигането на баланс между борбата с престъпността и фундаменталните права. Директорът на Европол, г-н Макс Питър Ратцел разгледа настоящите и бъдещи задачи стоящи пред Европол и нарастващата роля на законоприлагащите органи при защитата на данните. Г-н Барот, вице президент на Европейската комисия, говори за бъдещия информационен обмен при правоприлагането в ЕС и мястото на правото на защита на данните. Беше проведена кръгла маса и пленарни дискусии на тема „Правоприлагането, развитие и предизвикателства пред защитата на данните.“

47 - МО ЗАСЕДАНИЕ НА ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ЕВРОПОЛ

На 08.10.2008 г. в Брюксел се проведе 47-то заседание на Общия надзорен орган по Европол. Секретариатът информира членовете за текущите събития във връзка с решението на Съвета за създаване на Европейска полицейска служба. Представителите на Европол представиха Доклад за защита на данните относно нивото на защита на данните в Руската федерация и Израел. Обсъдени бяха някои проблеми по защитата на данните и бяха поискани разяснения от Европол по повдигнати въпроси. След проведените дискусии общия надзорен орган прие становище по отношение на нивото на защита на данните в Руската федерация и Израел.

Прието беше становище относно проектоправилника, приложим за работните досиета на Европол за целите на анализа. Прието беше становище относно проектоправилника за прилагане, определящ отношенията на Европол с партньори, включително обмена на лични данни и класифицираната информация.

Общият надзорен орган обсъди реакциите на Европол във връзка с писмото относно последните развития по проекта OASIS, свързани с изискванията на чл. 21 от Конвенцията за Европол относно автоматичното заличаване на лични данни.

Европол представи на Общият надзорен орган копия от споразумения, които вече са влезли в сила, и актуализиран обзор на текущото състояние. След задълбочен преглед на предоставената информация не бяха повдигнати въпроси по съдържанието на споразуменията във връзка със съответствието с правните разпоредби на Конвенцията за Европол и Решението на Управителния съвет.

РАБОТНА СРЕЩА НА ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО МИТНИЧЕСКИТЕ ВЪПРОСИ

На 07.10.2008 г. в Брюксел се проведе Работна среща на общия надзорен орган по Митническите въпроси. Основното в тази среща беше представената от OLAF презентация за текущото състояние на информационната система за борба с измамите (AFIS). Разгледани бяха някои основни въпроси, отнасящи се до идентификация на досиетата, установяване на компетентните органи работещи по едно досие, правните основания. Подчертано беше, че субект на данните са само тежки престъпления на физически и юридически лица. Периодът на съхранение на данните е 6 години при доказани престъпления и 3 години при съмнение за извършено престъпление. Разгледан беше въпросът за обучение, както на крайните потребители, така и на обучителите. Основните принципи при изграждането на информационната система са сигурност на програмните продукти, наблюдение на извършените действия, строги процедури за защита на данните. Функционални възможности включват търсене, трансфер на данни (и в електронен вид), поддържане на пълен дневник на извършваните с информацията действия.

РАБОТНА СРЕЩА НА ОБЩИЯ НАДЗОРЕН ОРГАН ПО ШЕНГЕН

На 07.10.2008 г. в Брюксел се проведе работна среща на Общия надзорен орган по Шенген. Един от основните разгледаните въпроси беше този за инспекциите, който е ключов за Шенгенското пространство. Разгледани бяха критериите за общия контрол. Отчетено беше, че направените при инспекциите препоръки се вземат под внимание. По чл. 97 (за лица, които са изчезнали и се издирват) и по чл. 98 (за лица, търсени от правосъдието) бяха изслушани презентации на делегатите за напредъка на съответните органи в тази област. Като добра практика беше отчетено изпращането на въпросници, анализирането на получените отговори и извършването на проверки на място. По чл. 99 (за нарушителите на обществения ред) беше подчертано, че най-общо в шенгенските актове се говори за наблюдение и проследяване. Няма единно решение и позиция по въпроса дали е възможно информацията от ШИС да се ползва и от консулските служби при издаването на визи. По отношение на прилагането на чл. 102 от Шенгенската конвенция беше коментиран факта, че няма надеждни статистически данни за използване на данните за регистриране на МПС. Разгледано беше предложение за решение на Съвета и Наредба за миграцията на Шенгенската информационна система от ШИС 1+ към ШИС 2. Подчертана беше необходимостта да се изясни как ще се извършва това и къде в този процес е мястото на системата за защита на личните данни. Необходима е апробация на ШИС 2 във всички страни и отчитане на съответните отговорности на националните органи и необходимостта от надзор. Заявено беше, че ШИС 2 стартира от септември 2009 г.

30-та МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ ПО ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ

От 15 до 17 октомври представители на 78 органи по защита на данните и личния живот от всички континенти се събраха в Страсбург на 30-тата Международна конференция по защита на данните. Тя бе съвместно организиран от френски орган за защита на данните (CNIL) и на Федералната комисия за защита на данните и свободата на информация (BfDI). Участие взеха и над 600 представители на икономическия свят, обществения сектор и гражданското общество. Република България бе представена от членовете на Комисията за защита на личните данни г-н Валентин Енев и г-н Веселин Целков.

Темата на тазгодишното издание на конференцията бе „Защита на личния живот в свят без граници“. Срещата бе открита на 15 октомври от Мод де Бур-Букикио - заместник-генерален секретар на Съвета на Европа, Алекс Тюрк - президент на Френския орган за защита на данните, както и Питър Шаар - Федерален комисар за защита на данните и свободата на информацията на Германия. Целта на срещата е да идентифицира основните предизвикателства, произтичащи от факта, че защитата на личния живот в един международен контекст, е предмет на технологични, политически, правни и икономически събития. Според встъпителното слово на г-жа де Бур-Букикио понастоящем защитата на личната неприкосновеност е изправена пред две основни предизвикателства.

„Първо, как да защитим нашия личен живот и личните данни в ерата на глобализацията, интернет и новите технологии, при които се обработват все повече и повече данни за нас?

Второ, как да се повиши информираността и да образуваме нашите граждани, особено деца и тийнейджърите, за рисковете за техния личен живот и тяхното бъдеще? Как да ги научим да имат безопасно поведение и да задават правилните въпроси?“

Изнесените презентации бяха разделени на шест тематични групи:

- Личната неприкосновеност - пречка или придобивка е за глобалния икономически растеж;
- Личната неприкосновеност - застрашена зона?;
- Сигурността - към световна идентификационна база данни?;
- Казвам се Клара, на 14 съм, ето го личният ми живот, моите постижения;
- Дигитално асистираният човек - дигитален ангел или дявол?;
- Границите и новите инструменти на регулация за бъдещето на личната неприкосновеност.

След направените презентации представителите на органите за защита на данните се срещнаха на закрито заседание и приеха няколко важни решения. Предложено бе да се даде акредитация на органите по защита на данните на Боркина Фасо и Република Хърватия, както и на автономния орган на Северен Рейн Вестфалия. Прие се резолюция за конфиденциалността на данните на децата в интернет, резолюция, касаеща обработката на данни на потребителите от интернет търсачките, медицинските досиета, пътническите досиета, социалните мрежи и други. Прието бе и решение за провеждане на 31-та Международна конференция на органите по защита на данните, както и бъдещите мероприятия за честването на Международния ден за защита на данните – 28 януари.

ЗА БОРБАТА С ТЕРОРИЗМА И ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

г-жа Розелин Лефрансоас

Централният дебат в пленума на Европейския парламент на 24 септември бе посветен на баланса между мерките за борба с тероризма и защитата на личните данни. Евродепутатите обсъдиха докладите на Розелин Лефрансоас относно рамковото решение за борба с тероризма и на Мартин Рур за защита на личните данни.

Докладът на г-жа Лефрансоас бе приет с 600 гласа „за“, 21 „против“ и 39 „въздържали се“. В него депутатите се опитват да изяснят дефиницията на определението „публична провокация“ към извършване на терористични актове, вербуване за терористични цели и подготовка за терористична дейност. Първоначалното определение беше променено на „публично подбуждателство“, което се използва по-често в юридическите среди и е по-ясно като дефиниция.

От друга страна, първоначалното предложение целеше да санкционира всякакво публично изразяване на послание, което има за цел да предизвика извършването на терористичен акт. Депутатите държаха да се поясни, че подобно деяние трябва да бъде инкриминирано, само ако „ясно и умишлено“ създава истинска, а не само хипотетична терористична заплаха.

Депутатите приеха също така редица поправки, целящи да поставят ясни гаранции за защитата на основните свободи, и най-вече на свободата на изразяване. Според Европейския парламент настоящото рамково решение не трябва да ограничава „свободата на печата и свободата на изразяване в други средства за масово осведомяване или правото на зачитане на личния и семейния живот, включително правото да се зачита поверителността на кореспонденцията, което обхваща също съдържанието на електронните съобщения и други видове електронна кореспонденция“.

Изразено бе становище, че Рамковото решение за борба с тероризма не трябва да води до ограничаване на разпространяването на информация за научни, академични или художествени цели или да възпрепятства изразяването на „радикални, полемични или спорни възгледи при публичен дебат по чувствителни политически въпроси, включително тероризъм“.

Докладът подчертава необходимостта настоящото решение да съблюдава принципите на Хартата на основните права на Европейския съюз и на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Много депутати подчертаха значението на общите принципи за борба с тероризма, някои изразиха мнение, че предложенията на Европейската Комисия отиват твърде далеч и могат да заплашат свободата на изразяване. Има опасения, че в името на борбата с тероризма ще се наруши и защитата на личните данни.

Докладът на Мартин Рур по процедурата за подновена консултация относно рамковото решение на Съвета за защита на личните данни, обработвани в рамките на полицейско и съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси (Трети стълб) бе приет с 556 гласа „за”, 90 „против” и 19 „въздържали се”. Въпросното рамково решение (след постигнат компромис в рамките на Съвета) касае обмяната на данни между държавите-членки, като от неговия обхват отпадна вътрешния обмен на данни в самите държави-членки. Мнението на депутатите е, че въпреки всичко решението трябва да обхваща и данните, които са обработени на национално равнище.

Според депутатите трябва да се обърне особено внимание при определянето за какви цели могат да бъдат обработвани личните данни. Европейският парламент изтъкна, че използването на чувствителни данни - етническа принадлежност, сексуална ориентация, здравеопазване, религиозни или политически убеждения - е забранено и че тези данни се третират от полицията като извънредни и тяхната употреба е строго регулирана. Тези данни могат да бъдат обработвани само по изключение и при строго определени условия. Европейският парламент подчертава, че компетентните власти на държавите-членки могат да имат достъп и да обработват лични данни, контролирани от частни лица, само в определени случаи и при наличието на съдебен контрол. В случаите, когато частни лица получават и обработват данни при изпълнение на възложената им публична услуга, те са длъжни да отговарят на изисквания, които са най-малко равностойни или са по-строги от изискванията, които важат за компетентните власти.

Г-жа Мартин Рур

„Ние не искаме да се забрани всяко прехвърляне на данни към трети страни, тъй като те може да са необходими в борбата срещу тероризма, но е важно да се оцени дали при всеки трансфер въпросната трета страна осигурява адекватно ниво на защита на данните и личната оценка трябва да се извършва от независим орган.” – се казва в доклада.

Г-жа Рур подчерта, че тази рамка ще запълни един правен вакуум в законодателството на Европа и изрази надежда, че Съвета на Европа ще вземе под внимание всички направени препоръки. Неотдавна същото мнение бе изказано и от Европейския надзорен орган за защита на данните.

РАДИОЧЕСТОТНИТЕ ИДЕНТИФИКАЦИОННИ МАРКЕРИ - НЕОБХОДИМО ЛИ Е ДА СЕ ВЪВЕДАТ НОВИ ПРАВИЛА ЗА ОСИГУРЯВАНЕ НА ЗАЩИТАТА НА ЛИЧНИТЕ ПРАВА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

На 6 октомври се проведе организирана от френското председателство на ЕС конференция на високо ниво, посветена на изграждането на така нареченият „Интернет на нещата”. Европейските министри, отговарящи за информационните технологии се събраха в Южна Франция, за да обсъдят предизвикателствата, свързани с личната неприкосновеност и сигурност, породени от предложения от ЕС преход към „Интернет на нещата”. Предложението включва вграждане на микрочипове в повечето предмети, чрез които стоките да си „общуват”. Според визията за „Интернет на нещата”, предметите ще могат да комуникират помежду си, като например позволяват на спящ човек да върви спокойно по улицата, знаейки какво точно има около него. Това ще става чрез четец на маркери, засичащ всички сензори около себе си.

Умните маркери са в основата на „Интернет на нещата”. Те позволяват различна информация

да бъде съхранявана и прочетена от други устройства. Проблемът е как ще бъде използвана тази информация. Тя може да бъде прочетена от неоторизирани лица, които да съставят профил на потребителя, който впоследствие да бъде използван за търговски или дори престъпни цели. Маркерите могат да позволят и локализирането на всеки обект, съответно на неговия собственик.

Практиката вече се разпространява в Япония - загрижени родители поставят RFID маркери в чантите и дрехите на децата си и биват известявани за движението им с текстови съобщения.

Наистина една такава перспектива е много добра, но въпреки огромните ползи за човечеството, „умните чипове“ представляват и заплаха за личната неприкосновеност, защото маркерите биха могли да носят и лична информация. Затова Европейската комисия ще представи през ноември препоръки към страните-членки, в които се описват първоначалните мерки, които трябва да се вземат относно чиповете. Всички компании, които ще ползват маркери, ще трябва да направят оценка за личната неприкосновеност.

Френското председателство на ЕС държи да бъдат въведени нови правила за осигуряване на защитата на личните права на потребителите. Едно от най-важните от тях ще бъде правото за деактивиране на така наречените „радиочестотни идентификационни маркери“ (RFID) – вид баркод, който ще бъде слаган на потребителските стоки и продукти. Магазините, продаващи стоки с маркери, ще трябва да ги деактивират, щом стоката бъде закупена – нещо, срещу което големите вериги възразяват. Европейската комисия ще предложи и общо лого за всички продукти, съдържащи RFID микрочипове.

От своя страна индустриите, които подкрепят маркерите настояват, че умните микрочипове ще донесат огромни ползи. Изтеглянето на опасни продукти от пазара може да става много по-бързо и лесно. Маркерите ще допринесат и за опазването на околната среда, защото стари продукти ще могат да бъдат проследявани и рециклирани по подходящ начин.

За да намери компромисен отговор, Европа настоява за ново поколение маркери, които да могат да бъдат включвани и изключвани по желание на потребителите. В момента изключването на чип е необратим процес, като RFID чиповете не могат да бъдат включени отново. В случай че решението е в ръцете на притежателя на предмета, ще бъдат избегнати повечето опасения за личните свободи, както и няма да бъдат загубени ползите от бъдещия „Интернет на нещата“.

БОРБАТА С ДОПИНГА И ОПАЗВАНЕ НА НЕПРИКОСНОВЕНОСТТА НА ЛИЧНИЯ ЖИВОТ

Становище 3/2008 на Работната група по чл. 29 относно проекта за международен стандарт на Световния кодекс за борба с допинга

Генерална дирекция „Образование и култура“ на Европейската комисия поиска становище от Работната група по член 29 относно проекта за международен стандарт за опазване на неприкосновеността на личния живот, подготвен от Световната антидопингова агенция. Проектът за стандарт е пряко свързан със Световния кодекс за борба с допинга на Световната антидопингова агенция, и по-специално с неговия член 14. Кодексът изисква атлетите редовно да съобщават определени сведения на антидопингови организации. Тези сведения след това се съхраняват заедно с други данни (включително чувствителни данни) в база данни, наречена ADAMS, която се намира в Канада.

Работната група поддържа инициативата на Световната антидопингова агенция за приемане на минимални стандарти за зачитане неприкосновеността на личния живот и за защита на личните данни на атлетите и други засегнати лица в рамките на борбата срещу допинга. Предвид факта, че този стандарт излиза извън границите на ЕС, Работната група по член 29 смята, че той ще изиграе важна роля по отношение на обработването на данни, което е извън обсега на законодателството на ЕС или на законодателство, считано от ЕС като удовлетворително. Този стандарт също така вероятно ще допринесе във всички държави (със или без подходяща защита при обработката на данни) за повишаване на информираността сред антидопинговите организации. Въпреки това Работната група

все още не е в състояние да подкрепи изцяло стандарта, тъй като по всичко личи, че включените минимални изисквания не покриват минималните стандарти, изисквани от европейското законодателство за защита на данните.

Въпреки че становището на Работната група се ограничава до проекта за международен стандарт, както е представен на Работната група на 7 юли 2008 г., и не се отнася до Световния кодекс за борба с допинга, в становището се посочва (в случаите, в които проектът за стандарт препраща към разпоредби на Кодекса), че възникват съмнения относно съвместимостта на някои разпоредби на Кодекса с европейските стандарти за защита на данните.

Работната група изказва съжаление за това, че редица ключови принципи на европейския режим за защита на данните не фигурират в проекта за стандарт и приканва Световната антидопингова агенция да обмисли въвеждането на няколко допълнителни разпоредби, целящи да гарантират следното:

- Забрана на индивидуални автоматизирани решения (член 15 от директивата): предвид санкциите, до които обработката на данни може да доведе.

- Независим контрол върху прилагането от страна на антидопинговите организации на минималните разпоредби, съдържащи се в стандарта. Член 8.3 от проекта за стандарт посочва, че антидопингова организация може да изрази пред Световната антидопингова агенция своите опасения относно евентуално неспазване на стандарта от страна на друга организация. Работната група намира, че такъв механизъм за информатори повдига съмнения относно ангажимента на Световната антидопингова агенция да гарантира ефективното прилагане и спазване на минималните разпоредби, постановени от стандарта. Освен това Работната група отбелязва, че неспазването на стандартите не води до никакви санкции срещу антидопинговите организации. В заключение трябва да се отговори на въпроса доколко ефективен ще бъде стандартът.

- Съществуването на право за юридическа защита и право на компенсация за щети, понесени в резултат на обработка, която не съответства на стандарта.

- Факта, че националните антидопингови организации са субект на националните законодателства, регламентиращи обработката на лична информация.

Ако направените по-горе бележки бъдат взети под внимание, както и ако бъде предоставена по-точна информация относно базата данни ADAMS, Работната група би могла да даде изцяло своята подкрепа. Ето защо Работната група призовава Световната антидопингова агенция да вземе тези коментари под внимание при доразвиването на проекта за стандарт и да получи по-нататъшни пояснения от Агенцията.

Работната група желае да бъде информирана за последващите действия, предприети в резултат на нейните коментари, и по принцип за развитието на работата на Световната антидопингова агенция върху този проект за стандарт.

ПРОУЧВАНИЯ, АНАЛИЗИ И КОМЕНТАРИ

По искане на Дирекция „Правосъдие, свобода и сигурност” към Европейската Комисия Агенция „Галъп Интернешънъл” направи проучване относно защитата на личните данни на европейците.

При направеното изследване се оказва, че 64% от гражданите на Европейския съюз са заинтересувани дали техните лични данни се обработват и съхраняват по подходящ начин от съответните организации. Европейските граждани смятат, че данните им са най-добре защитени в медицинския сектор, от лекарите и от публичните институции. Най-малко доверие имат в компаниите, които извършват доставки на стоки поръчани по Интернет. 48% мислят, че данните им не са добре защитени в собствената им държава, а 54% считат, че законодателството в тяхната държава не може в пълна степен да се справи с проблемите по защита на личните данни. Интересен е факта, че 77% считат, че

техните съграждани нямат добро понятие по въпроса как да защитават личните си данни. Само 27% знаят всичките си права, което говори за много слаба информираност за отговорностите на съответната организация, която обработва личните им данни. Едва 29% са чували за чувствителни данни и за това, че има специална правна уредба, която ги защитава. Само 17 % знаят, че данни на европейските граждани могат да бъдат трансферирани само в държави с адекватно ниво на защита. 28% са чували за орган по защита на данните в съответната държава като по този въпрос с най-високо ниво на информираност са гражданите на Гърция и Унгария – около 50%. 82% от Интернет потребителите са несигурни при трансфер на лични данни в мрежата, тъй като считат, че там данните не са достатъчно защитени. Само 22% използват методи за защита в Интернет – FireWall и Cookie Filtering.

Голяма част от европейските граждани са съгласни правата им по отношение на личните им данни да бъдат ограничени с цел борба с тероризма: 82% по отношение на събиране на данни на пътниците, 72% във връзка с проследяването на телефонните разговори, 75% за наблюдението на данни в Интернет и 69% за следене на използването на кредитни карти.

ТЪМНАТА И СВЕТЛАТА СТРАНА НА СОЦИАЛНИТЕ МРЕЖИ

Масовото навлизане на социалните мрежи в живота на обикновения човек провокира много въпроси. Какви са причините милиони хора да се включват в тях? Работа? Развлечения? Обучение? Каква е истинската полза от тях? Има ли такава?

На 26 септември в рамките на тазгодишния форум за безопасен интернет, проведен в Люксембург, Вивиан Рединг - еврокомисар за Информационното общество и медии направи анализ на европейския Web 2.0 пазар. От речта на комисар Рединг стана ясно, че социалните мрежи са набрали сериозна популярност сред европейците през последните няколко години. Само през 2007 г. броят на техните потребители в Европа, се е увеличил с 35%. Малко над половината от европейците, които работят онлайн са посещавали такива сайтове. Прогнозите сочат, че броят на редовните потребители ще се увеличи от 41.7 милиона за тази година до 107 милиона през следващите четири години. Данните за 2007 година сочат, че в трите най-големи страни в Европейския съюз милиони хора се доверяват на социалните мрежи.

В речта си Вивиан Рединг огласи още интересни статистически данни, предоставени от маркетинговата изследователска агенция ComScore. Според направеното проучване среднестатистическите граждани на Стария континент прекарват по 3 часа месечно в социалните мрежи. При това не става дума само за участие в добре познатите, стартирани в Съединените американски щати мрежи, а за чисто европейски сайтове.

Основният аргумент на Европейската комисия в полза на социалните мрежи е, че отварят нови икономически възможности за развитието на европейската индустрия. Със своя отворен характер тези сайтове представляват база за среща на хора, представители на напълно различни слоеве на обществото. Също така според комисар Рединг все още около 40% от малките и средните предприятия в Европа нямат възможност да финансират свой собствен сайт. За тях включването в социална мрежа е по-евтин и по-ефикасен начин да промотират своя бизнес и да привлекат потенциални клиенти дори отвъд границите на собствените си държави. Тези факти подчертават огромното влияние на социалните мрежи върху развитието на икономиката. Сред най-заинтересуваните са търговските услуги, рекламата, човешките ресурси, мобилната и развлекателната индустрия.

Несъмнено обаче бумът на сайтовете-мрежи води след себе си и въпроса за защитата на личните данни и сигурността на информацията. Съзнаваме ли каква лична информация предоставяме? Подозираме ли каква част от нея разпространяват тези мрежи и до какъв брой хора?

Каквито и да са ползите от социалните мрежи, можем ли да отречем, че този съвременен феномен има две страни – светла и тъмна. Безспорно съвременните технологии промениха основно начина на живот на хората като скъсиха границите и направиха света по-достъпен чрез бързите и лесни комуникации. Но можем ли, въпреки всичко да подминем основният въпрос е как е гарантирано правото на лична сигурност и неприкосновеност на личните данни на участниците в социалните мрежи. Има ли право обикновения интернет потребител да научава, че някой, когото познава, се е

свързал с други, които са напълно непознати за него и при това да има възможност само с едно кликуване на мишката да видя целите им профили? Какви могат да бъдат последиците от това, особено за подрастващите?

Осъзнаването на двойствената роля на социалните мрежи е важен момент, който до голяма степен определя начина, по който трябва да се използват. Технологиите могат да ни дадат много, но и могат да ни нанесат понякога непоправими щети. Ето защо, отваряйки един социален сайт трябва внимателно да преценим какви данни можем да предоставим и колко е каква е гаранцията, че никой няма да злоупотреби с тях.

ПРОЗРАЧНОСТ НА ИМУЩЕСТВОТО НА ДЛЪЖНИЦИТЕ

Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните

На 03.06.2008 г. Европейската комисия приема Зелена книга, която има за цел да даде началото на широкомащабно допитване до заинтересованите страни за това как да се подобри достъпът до информация за имущественото състояние на длъжниците в Европейския съюз. Зелената книга описва проблемите към момента и предлага възможни разрешения. По думите на заместник-председателят на Комисията Франко Фратини, отговарящ по въпросите на правосъдие, свобода и сигурност *„Целта на тази зелена книга е да се намерят възможни мерки на европейско ниво за подобряване на прозрачността на имущественото състояние на длъжниците и правото на кредиторите да получават информация, като в същото време се спазват принципите за защита на личните данни на длъжника, които са в противовес с правото на кредитора на ефективно възстановяване“*.

Проблемите, свързани с трансграничното събиране на вземания са пречка за нормалното функциониране на Вътрешния пазар. В момента достъпът до информация за имущественото състояние на длъжниците по принцип се постига на национално ниво чрез регистри и чрез декларацията на длъжника. Трансграничното събиране на дългове е затруднено от различията между националните правни системи и от това, че кредиторите не познават достатъчно информационните структури в другите държави-членки. Според Комисията могат да бъдат предприети следните мерки, които да гарантират кредиторът да получава надеждна информация за имущественото състояние на длъжника:

- съставянето на наръчник за националните закони и практики относно изпълнителните производства;
- увеличаване на достъпната информация и подобряване на достъпа до регистри (търговските регистри, регистри на населението, регистри на социалното осигуряване и данъчните регистри);
- обмен на информация между правоприлагащите органи;
- мерки, свързани с декларацията за имущественото състояние на длъжника (инструмент на Общността, установяващ задължение за държавите-членки да въведат процедура за даване на декларация за имуществото на длъжника, или въвеждането на единна „Европейска декларация за имуществено състояние“).

На 22 септември ЕНОЗД излиза с мнение по отношение Зелената книга за ефективно изпълнение на присъдите в ЕС и по-конкретно за прозрачността на имуществото на длъжниците. Фокусирайки се върху защитата на данните ЕНОЗД преценява, че е възможно да възникнат въпроси при някои законодателни инициативи, произтичащи от Зелената книга. ЕНОЗД препоръчва следното:

- Обръща специално внимание на правните основания **на** изпълнителните органи да обработват лични данни;
- Да се осигури пропорционалност при съхранението и разкриването на информация за длъжниците
- Да се дефинират изключенията
- Гарантиране на информираност на длъжниците, правата на субекта на данните и сигурността на обработката.

ЕНОЗД е готов да дава неофициални коментари за проектопредложения произтичащи от Зелената книга и очаква да бъде консултиран за всички имащи отношение към проблема законодателни инициативи.

ЕВРОПЕЙСКА ИНФОРМАЦИОННА СИСТЕМА ЗА СЪДИМОСТ**Становище на Европейския надзорен орган по защита на данните**

На 27.05.2008 г. в изпълнение на член 11 от Рамково решение 2008/XX/ПВР (относно организацията и съдържанието на обмена на информация, получена от регистрите за съдимост, между държавите-членки) Европейската комисия прие предложението на Съвета на Европа за създаване на Европейска информационна система за съдимост (ECRIS) и единни основни елементи и стандарти за обмен на данни, включително стандартизиран формат за електронен обмен на информация, получена от регистрите за съдимост, както и други общи и технически аспекти, свързани с организирането и улесняването на обмена на информация. Предложението бе изпратено на Европейския надзорен орган по защита на данните (ЕНОЗД) за консултации. След като внимателно разгледа предложението ЕНОЗД излезе със свое становище на 16.09.2008 г.

Като цяло ЕНОЗД подкрепя предложението за създаването на ECRIS, при условие че забележките, направени в настоящото становище са взети под внимание.

Според направеното предложение ECRIS ще се базира на децентрализирана архитектура, състояща се от три елемента:

- База данни от регистрите за съдимост в държавите-членки;
- Обща комуникационна инфраструктура;
- Взаимосвързаност на софтуера.

ЕНОЗД се съгласява, че ECRIS не трябва да бъде „централизирана” база данни. Централните органи на държавите-членки трябва да бъдат отговорни за базата данни на регистрите за съдимост на страната си. Тази функция ще ограничи достъпа и обмена на лични данни до минимум. Държавите-членки носят отговорност за работата с националните бази данни за съдимост и за ефикасността и целесъобразността при обмяна на информация. Това налага системата да се хармонизира със законодателството, изискващо защита на данните във всяка държава-членка, в съгласие с общовалидните стандарти на ЕС, както и ефективно функциониране на орган за защита на данните.

Вторият важен елемент на ECRIS е общата комуникационна инфраструктура. Европейската комисия ще бъде доставчик на комуникационната мрежа. Мрежата S-TESTA бе избрана от пилотния проект за обща комуникационна инфраструктура между националните бази данни за съдимост. По този начин, Европейската комисията също е квалифицирана като контролор за защита на данните, макар и с ограничена задача, която ще бъде осигуряване на мрежата и информационната сигурност. Комисията ще бъде натоварена да следи оперативното управление на базата данни, но не и съдържанието отнасящо се до лични данни. В качеството ѝ на администратор на лични данни, Комисията е задължена да спазва стриктно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата при обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на тези данни и по-специално, чл.1, който изисква органите на Общността да защитават основните права, включително личния живот и свободите на физическите лица. ЕНОЗД е на мнение, че ще трябва да се приложат подходящи технически и организационни мерки, за да се осигури адекватно ниво на защита, съответстващо на рисковете, произтичащи от обработката и естеството на личните данни. ЕНОЗД счита, че е незадоволително прилагането на Регламент (ЕО) № 45/2001, което е въпрос на огромна отговорност.

Третият елемент от ECRIS е взаимносвързаният софтуер. В съответствие с процедурата на комитология и като се вземат предвид постиженията на пилотния проект ще бъде определен общ набор от протоколи, позволяващ обмена на информация между националните бази данни за съдимост. С цел да се приложи този набор от протоколи, Комисията може да предостави софтуер, позволяващ на държавите-членки да свържат регистрите си. Държавите-членки ще решат дали да използват този софтуер или да разчитат на собствен такъв, прилагащ общия набор от протоколи, за свързване помежду си. Софтуерът ще осигури специална функция за доказване

на самоличността на заявителя и целостта на заявките. Тук възникват няколко основни проблема пред защитата на личната информация. Първо, оперативно ръководство ще определи правилата за обмен на информация, включително как нарушителите ще бъдат идентифицирани, както и какви идентификатори (включително биометрични данни) ще се използват. Второ, събирането на статистически данни налага да се направи оценка на ефективността на системата и да се контролира спазването на законите за защита на данните. Тези статистически данни включват информация като броя на заявките за достъп, техният обем, лицата, имащи право на достъп до бази данни и свързаните с него процеси, както и случаи на опити за нарушаване на сигурността. Трето, „координацията на надзора на обработката на данни“ е задължителна. Органите за защита на данните трябва да имат на разположение подходящи механизми за координиране на събирането на данни. И не на последно място трябва да се отбележи, че ECRIS ще използва автоматични преводи. Системите за автоматичен превод трябва да бъдат внимателно прегледани и кодифицирани, за да се удостовери тяхната коректност.

ЗАЩИТА НА ДАННИТЕ И ПРАВАТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

На 13.11.2007 г. Европейският парламент и Европейската комисия приеха предложение за изменение на Директива 2002/22/ЕО (относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги), Директива 2002/58/ЕО (т.нар. e-Privacy директива - относно обработката на лични данни и защита на правото на неприкосновеност на личния живот в сектора на електронните комуникации) и Регламент (ЕО) № 2006/2004 (за сътрудничество в областта на защита на потребителите). Във връзка с тази инициатива бе предприета широка консултативна програма, в рамките на която бе поискано становище от Комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (IMCO), която изготви и представи доклад за преразглеждане на Директива 2002/22/ЕО и Директива 2002/58.

Докладът на IMCO бе приет от Европейския парламент на 22 октомври 2008 г. Някои от най-важните мерки, предложени в доклада, са за предоставяне на сравнима и адекватна информация преди подписване на договор за цените, договорните условия и за възможни ограничения на достъпа до определени услуги или съдържание, изискване за преносимост на номера в рамките на един ден, както и създаване на общоевропейски номер 116 за изчезнали деца. Според докладчика на IMCO Малкълм Харбър крайната цел на законодателните предложения е да се засили и подобри защитата на правата на потребителите на електронни комуникации. Те трябва да имат улеснен достъп до законно съдържание, което да могат да разпространяват, както и да могат ползват законни приложения и услуги по свой избор. Ще бъде засилено правото на потребителите да бъдат информирани (преди подписването на договора) за цените и за възможните ограничения на достъпа до определени услуги или съдържание, наложени от доставчика (например ограничаване на достъпа през мобилни телефони до услуги за разговори чрез интернет, предлагани от Skype и други VOIP оператори/услуги). Докладчикът Малкълм Харбър специално подчерта, че докладът, който основно се занимава с правата на потребителите, в никакъв случай не се стреми към засилване на мерките в областта на авторското право. Предложението не засяга също така концепцията за универсална услуга в ЕС, която ще бъде обект на отделни законодателни промени през 2008 г.

Някои от другите важни мерки, предложени от Европейския парламент, включват изискването за подобрен достъп до електронните комуникации за потребителите с увреждания и предлагането на подходящо оборудване за тях (като например телефони с видео и текстови функции за улесняване на достъпа до спешни номера на възрастни или на хора с увреждания, устройства за субтитриране на телевизионните програми за хора с проблеми със слуха, и т.н.). Операторите трябва да информират своите абонати за всякакво евентуално ограничаване на достъпа, използването или разпространението на законно съдържание, услуги или приложения. Националните регулаторни органи трябва да дават със съдействието на доставчиците „информация от обществен интерес“ относно използването на комуникационните услуги. Тази информация трябва да включва предупреждения относно нарушаване на авторското право, други видове незаконно използване на интернет и разпространяване на „нанасящо вреда съдържание“ (например разпространение на детска порнография), както и съвети и средства за защита срещу рискове за личната сигурност, които например могат да възникнат при разкриване на лични данни. Според депутатите трябва да бъде установен механизъм за насърчаването

на законно съдържание, който обаче по никакъв начин не бива да позволява „системно наблюдение на индивидуалното използване на интернет”.

На 2 септември 2008 г., в отговор на петиция на Председателя на LIBE (Комитет за граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи), ЕНОЗД направи коментари по отделни въпроси, възникнали в контекста на доклада на IMCO (Комисия по вътрешния пазар и защита на потребителите) за преразглеждане на Директива 2002/22/ЕО и Директива 2002/58 в ЕО (ePrivacy). Допълнителни насоки бяха дадени по искане на докладчика на IMCO с писмо от 8 септември 2008 г.

Най-общо мнението на ЕНОЗД относно измененията, приети в доклада на IMCO е благоприятно. Одобрява се включването на интернет компании в обхвата на задължението за уведомяване при нарушаване на сигурността. Изказва се задоволство от промяната, която позволява юридически и физически лица да подават съдебни искове при нарушаване на някоя от разпоредбите на Директива ePrivacy. В становището се изказва надежда, че на заседание на Европейския парламент за гласуване на доклада, депутатите ще запазят тези изменения.

Въпреки това, ЕНОЗД има някои забележки относно специални поправки, които могат да намалят защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот на гражданите използващи Интернет. Някои от поправките са свързани с трафика на данни и защитата на интелектуалната собственост, както и с регулирането на уведомлението за пробив на сигурността. Коментарите са ограничени само до тези въпроси, за които препоръките на ЕНОЗД са били изрично поискани, и които не са обхванати от предходното становище на ЕНОЗД относно прегледа на ePrivacy директивата, а именно, данни за трафика и защита на правата на интелектуална собственост.

Макар че всяко от тези изменения, взето поотделно, не предвижда масово наблюдение на интернет потребителите, като цяло, приемането на пакета от изменения безспорно би било от значение. В действителност, ако събирането на адреси на интернет потребителите бъде обект на по-снижодителен правен режим, нетният ефект ще бъде увеличен мониторинг на интернет потребителските дейности, което неизбежно би нарушило опазването на техните данни и защита на личните им права. За да се избегне този нежелан ефект и да се осигури адекватна защита на неприкосновеността на личния живот и защита на данните на правата на интернет потребителите, ЕНОЗД настоява европейските законодатели да вземат под внимание следното:

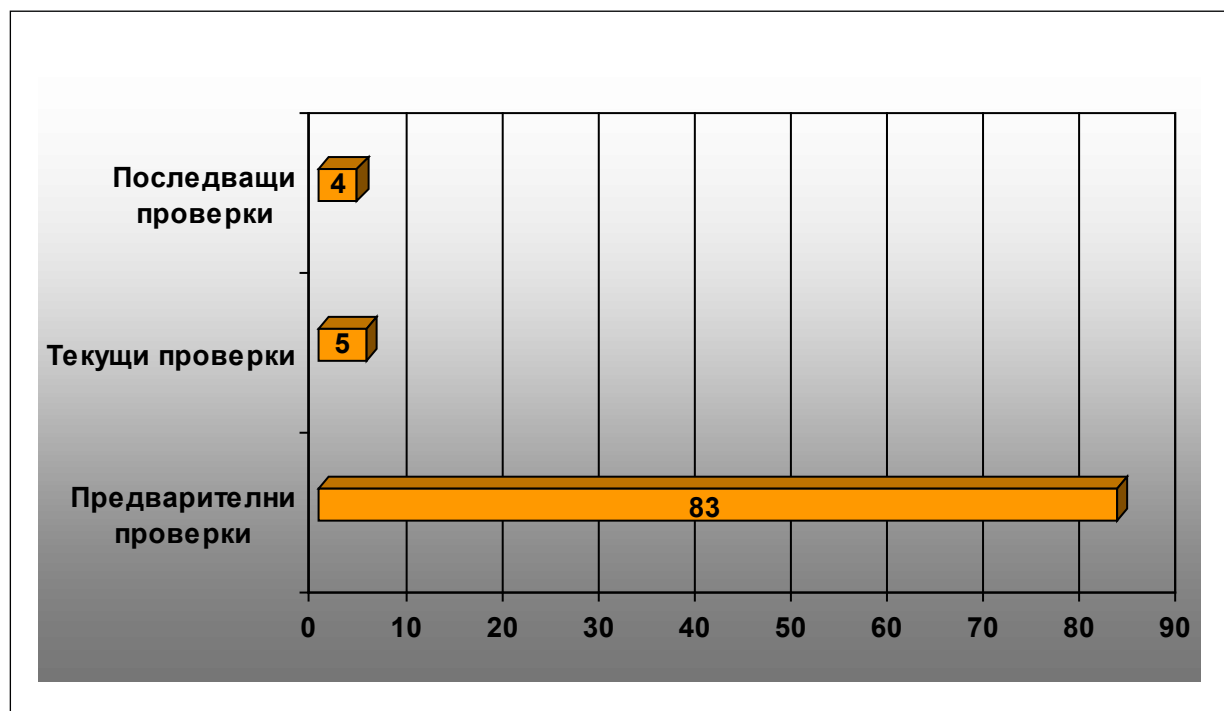
- Да се премахне установяването на отделен стандарт за определяне на това дали IP адресите трябва да се считат за лични данни, тъй като това е ненужно, неоправдано и само би довело до объркване.
- В светлината на правото на личен живот, за да се избегнат рисковете, свързани с потенциално по-широко тълкуване, следва да се добави гаранция, че другите изисквания на Директивата за защита на данните все още се прилагат. Определението на мрежовата сигурност, за създаване на Европейска агенция за сигурност на мрежите и информацията (ENISA) добави съображения, показващи видовете обработка, които ще бъдат обхванати в рамките на изменението и насърчаване участието на ENISA в обработката на данни от доставчиците на услугите за сигурност, действащи като администратори на лични данни за целите на предотвратяването на неотризиран достъп и разпространение зловреден код, както и на поражения върху компютрите и електронни те съобщителни системи. ENISA трябва да публикува редовни проучвания с цел да илюстрират видовете обработка, разрешени съгласно член X на ePrivacy Директивата.
- Да не е да се дава възможност за систематичен мониторинг на интернет потребителите.
- Приемането на технически мерки, изискващи терминални устройства за включване на определени функции, за откриване, пресрещане, или предотвратяване на нарушения на правата на интелектуална собственост от страна на интернет потребителите могат да имат съществено влияние върху личния живот на физически лица, доколкото се улеснява мониторинга на дейностите по отношение на конкретен, защитен с авторски права материал. Потенциалното приемане на всяко изменение на тези мерки трябва да се предшества от задълбочено изследване на проблемите, което да включва обществени консултации със съответните заинтересовани страни.

На 17 Септември 2008 г. на изслушването организирано от членове от различни политически групи в Европейския парламент, Питър Хъстинкс представи своите виждания по въпросите на ePrivacy Директивата, със специален акцент на поправките приети в доклада на IMCO. Питър Хъстинкс обмени мнения с Членовете на Европейския парламент и другите участници по проблеми като известяването за нарушение на сигурността, обработката на IP адреси и стандартизацията за целите на проектиране на продукти, осигуряващи сигурността.

КОНТРОЛНА ДЕЙНОСТ

За месец септември и октомври са извършени 92 проверки на администратори на лични данни. Отново най-голям е броят на предварителните проверки по чл. 176 от ЗЗЛД, следвани от жалби и сигнали, подени от физически лица за нарушения на техни права по ЗЗЛД.

Извършени проверки на администратори на лични данни:

Фиг.1.

От началото на 2008 г. служители от Дирекция “Контролна дейност” провеждат обучителни семинари на теми свързани с прилагане на Закона за защита на личните данни, мерките за защита, както и процедурата за регистрация на администратор на лични данни.

В рамките на Втората национална среща на службите по трудова медицина, организирана от Балкански институт по труда и социалната политика, служители от дирекция “Контролна дейност” - инж. Стоян Цанов, Десислава Борисова и Калина Лазова, изнесоха лекции на теми свързани с изискванията към службите по трудова медицина при работата им с лични данни на работещите.

В края на месец септември 2008 г. Стефка Соловьева-Новакова и Таня Пищялова запознаха служители на Административен съд София-област с въпроси свързани със защитата на личните данни и производство пред Административен съд, както и мерки за защита на личните данни.

На състоялият се в средата на месец октомври 2008 г. семинар за обучение на служители от дирекция “Човешки ресурси” в Централно управление и началниците на сектори “Човешки ресурси и управление на собствеността” в териториалните поделения на Националния осигурителен институт, Калина Лазова запозна с правата и задълженията им при обработване на данните на служителите в системата на Националния осигурителен институт.

От месец октомври се провеждат срещи на служители от КЗЛД и ръководството на Агенция “Митници”. Пламен Георгиев и Стефка Соловьева запознават служители на Агенция “Митници” с теми свързани със Закона за защита на личните данни и Шенгенската конвенция.

РЕГИСТРАЦИЯ НА АЛД

СТАТИСТИКА НА ПОСТЪПИЛАТА, ОБРАБОТЕНАТА И ИЗХОДЯЩА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ФОНДОВЕ”

СТАТИСТИКА

НА ПОСТЪПИЛАТА, ОБРАБОТЕНА И ИЗХОДЯЩА ИНФОРМАЦИЯ ОТ ОТДЕЛ “РЕГИСТЪР НА АДМИНИСТРАТОРИТЕ И ИНФОРМАЦИОННИ ФОНДОВЕ”

От началото на годината до 31.10.2008 г. са получени 3919 броя нови заявления и документи за актуализация с цел вписване на администратори на лични данни (АЛД) в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, които са въведени в електронния регистър на Комисията по защита на личните данни (КЗЛД).

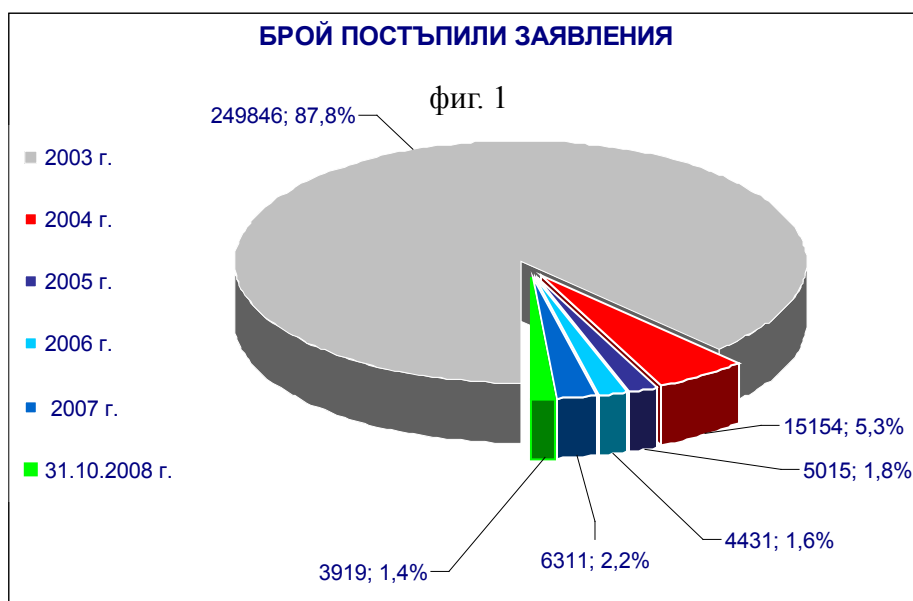
В регистъра на КЗЛД от началото на годината са вписани 2552 броя администратори на лични данни.

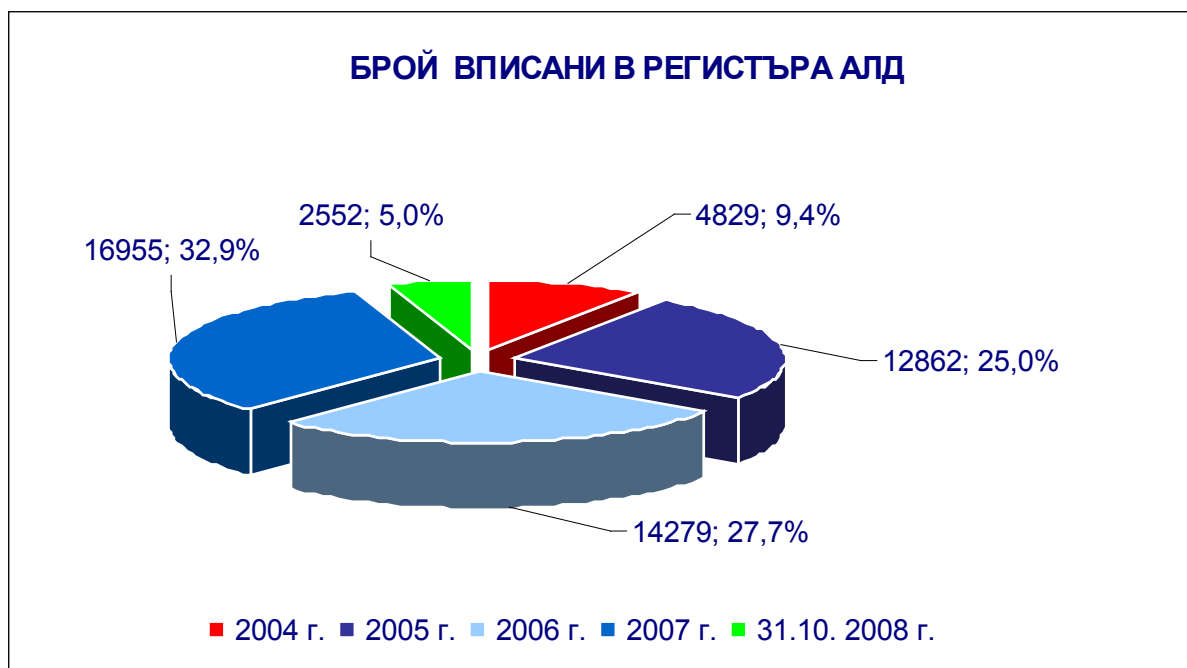
Във връзка с начина на регистрация на АЛД, справки за подадени документи, справки за вписване в регистъра на КЗЛД, за издаване на удостоверения и служебни бележки, в комисията са консултирани над 10160 клиенти, от които над 3900 в приемната и 6260 по телефони. В тази връзка са получени и 586 писма, по които е взето отношение и са изпратени отговори, включително и по електронен път.

Процесът на регистрация на администраторите на лични данни е илюстриран с диаграмите, представени на фиг. 1 и фиг. 2.

Таблица 1

Период	2003 г.	2004 г.	2005 г.	2006 г.	2007 г.	31.10.2008 г.	Общо с натрупване
Брой на заявления постъпили в КЗЛД	249846	15154	5015	4431	6311	3919	284676
Брой на вписаните АЛД		4829	12862	14279	16955	2552	51477

фиг. 2

Когато администраторът е заявил обработване на данни по чл. 5, ал. 1 от ЗЗЛД или на данни, чието обработване съгласно решение на комисията застрашава правата и законните интереси на физическите лица, комисията задължително извършва предварителна проверка преди вписване в регистъра по чл. 10, ал. 1, т. 2 съгласно чл. 176 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 91 от 2006 г.).

За цялата 2007 г. подадените заявления в КЗЛД за регистрация като АД, подлежащи на проверка по чл. 176 са 201, а от началото на годината до 31.10.2008 г. – 441, като се акцентира на здравеопазване, общинска администрация и посредническа дейност за намиране и устройване на работа. Разпределението по години и отрасли е показано нагледно на фиг. 3 и фиг. 4.

Таблица 2

**АД, които се предлагат на КЗЛД за проверка по чл. 176 от
ЗЗЛД по отрасли**

АД от отрасъл:	2007 г.	31.10.2008 г.
здравеопазване	111	236
образование	20	22
застраховане	8	12
съдилища	15	19
общинска администрация	1	43
посредническа дейност	16	36
други	30	73
Общо:	201	441

РЕШЕНИЯ НА КЗЛД

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШЕНИЕ

№ 59/06.02.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и В. Целков на открито заседание, проведено на 06.02.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 59/01.11.2007 г. от В.Р.Д. срещу „БТК М.” ЕООД.

Като заинтересована страна по жалбата е конституирано „Е.М.” ООД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят В. Д. - явява се лично.

„БТК М.” ЕООД и „Е.М.” ООД – не изпращат процесуални представители, изразяват писмени становища като представят допълнителни доказателства за целите на производството по разглеждане на жалбата.

Жалбоподателят В.Д. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу незаконосъобразното обработване на неговите лични данни от страна на „БТК М.” ЕООД в нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като излага следните факти:

На 01.06.2007 г. жалбоподателят сключва договор с „БТК М.” ЕООД за доставка на ADSL Интернет, съгласно който доставката трябва да започне в срок не по- голям от 48 часа. 20 дни по-късно доставката все още не е осигурена, поради което Д. подава жалба в Комисията за защита на потребителите. 40 дни по-късно от „БТК М.” ЕООД отговарят на жалбоподателя, че вече му е осигурена техническата възможност да ползва Интернет, като до този момент всички дължими суми са анулирани. След няколко дни, опитвайки се да активира Интернет, се появява съобщение за неплатени сметки към „БТК М.” ЕООД, в което се посочва, че едва след тяхното заплащане услугата ще бъде възстановена. Жалбоподателят решава да прекрати договора с Интернет- доставчика, но в отговор получава писмо, с което е уведомен, че в случай на неплащане, срещу него ще бъде заведено дело за принудително събиране на вземания. Вместо да получи призовка от съда, на 18.10.2007 г. жалбоподателят получава позвъняване по телефона от лице, което отказва да се представи, но уведомява, че е представител на финансова фирма, занимаваща се със събиране на задължения към „БТК М.” ЕООД и го заплашва, че ако жалбоподателят не се издължи в срок, на по-късен етап, това ще му струва много повече от дължимата сума. На 30.10.2007 г. Д. получава писмо с подобно съдържание от „Е.М.” ООД, копие от което изпраща в КЗЛД, заедно със Специалните условия на Vivatel на 27.11.2007 г.

Съгласно т. 7 от Специалните условия, Д. се е съгласил неговите лични данни да бъдат обработвани само от „БТК М.” ЕООД и БТК, без да е информиран от администратора на лични данни, че те ще бъдат предоставяни и на трети лица, което е изискване на чл. 19, ал. 1, т. 3 от ЗЗЛД.

От страна на „БТК М.” ЕООД изразяват становище за неоснователност на жалбата, позовавайки се на Общите условия за уреждане на взаимоотношенията между дружеството и абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги, както и на договора- заявка с жалбоподателя, в т. 7 „подписи” е предвидено, че клиентът предоставя доброволно и разрешава неговите данни да бъдат предоставяни на трети лица за целите на събиране или прехвърляне на дължимите суми към „БТК М.” ЕООД- „Клиентът предоставя личните си данни доброволно и разрешава, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, „БТК М.” ЕООД да ги предоставя на държавни органи, институции или трети лица, в това число и БТК”.

От страна на „Е.М.” ООД се застъпва становище за неоснователност на жалбата, като се позовават също на Общите условия за уреждане на взаимоотношенията между „БТК М.” ЕООД и абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги, съгласно които клиентите се съгласяват

данните им да се предоставят на трети лица, както и на Договор № 3214/09.03.2006 г. между двете дружества, с който „БТК М.” ЕООД възлага на „Е.М.” ООД да организира събирането на вземанията, дължими от трети- лица длъжници на възложителя, произтичащи от продажбата на негови стоки и услуги.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема:

Жалбата е редовна- съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с Решение на комисията от 07.11.2007 г. (Протокол № 29).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице В.Д. сезира КЗЛД с жалба срещу „БТК М.” ЕООД и „Е.М.” ООД - администратори на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД, като твърди, че дружествата обработват неговите лични данни в нарушение на разпоредбите на чл.4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД. Жалбоподателят счита, че администраторът на лични данни „БТК М.” ЕООД незаконосъобразно е предоставил неговите лични данни на „Е.М.” ООД, като по този начин е бил обезпокоен от него с получаване на заплашителни писма и позвънявания за неплатени сметки по Договор- заявка с Vivatel.

В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на данните на физическите лица при осъществяване достъпа до техните лични данни, както и да осъществява контрола по спазването на закона, като по този начин се гарантира правомерното обработване на личните данни.

Правомерното обработване на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно ЗЗЛД следва да се извършва в съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните. Наред с това законодателят е предоставил възможност, от една страна, на администраторите сами да определят целите и обема на обработвани данни, а от друга страна- на физическите лица правото да изразят свободната си воля за обработване на техните лични данни. Наличието на тяхното съгласие съгласно чл. 4, ал. 2, т. 2 от ЗЗЛД е едно от условията за допустимост на обработването на личните им данни от страна на администраторите.

„БТК М.” ЕООД е търговско дружество, предоставящо на абонатите и потребителите на далекосъобщителни услуги чрез далекосъобщителна подвижна клетъчна мрежа на „БТК М.” по стандарт GSM на територията на Република България. За целта всеки абонат трябва да се запознае с Общите условия за ползване на услугите на дружеството /наричани за краткост Общите условия/, да изрази съгласието си с тях, което трябва да бъде потвърдено чрез подписване на Договор, неразделна част от който са Общите условия- т. 7 от Договор- заявка. Съгласно т. 11 от Общите условия, абонатът се съгласява „БТК М.” ЕООД да събира, предоставя и обработва лични данни, включително и за целите на събиране или прехвърляне на дължимите от потребителите суми към дружеството. В т. 111 от Общите условия е регламентирано, че след запознаване с условията, при които „БТК М.” ЕООД ще използва личните данни на абоната, последният следва писмено да потвърди това обстоятелство и да изрази съгласието си с тях. Предоставянето на данни от „БТК М.” ЕООД на „Е.М.” ООД е извършено съобразно изискванията на чл. 24, ал. 4 от ЗЗЛД чрез сключването на Договор № 3214/09.03.2006г. ,

в който администраторът на лични данни- „БТК М.” ЕООД е определил условията, реда и целите за които данните да бъдат обработвани от „Е.М.” ООД- явяващо се обработващ лични данни по смисъла на легалната дефиниция на § 1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД. С подписването на Договора с „БТК М.” ЕООД г-н Д. е бил запознат с условията, при които ще бъдат предоставяни личните му данни и е изразил изрично съгласие с тях.

Съгласно чл. 20а от Закона за задълженията и договорите /ЗЗД/ договорите имат сила на закон за тези, които са ги сключили. В ЗЗД е установена свобода за сключване на правни сделки, което се изразява във възможността на страните да решат сами дали, кога и при какво съдържание и условия ще сключат един правен договор, стига да са спазени изискванията на чл. 9 от ЗЗД, за липсата на противоречие на договора с повелителните норми на закона и с добрите нрави.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, че данните му се обработват неправомерно, тъй като в Общите условия е дадена пълна и точна информация за начина и средствата за обработване на личните му данни. Д. би следвало обстойно да се запознае със съдържанието на Общите условия и при тяхното приемане да положи своевременно необходимата грижа за защита на собствените си интереси, в случай че счита че те са нарушени. Видно от текста на Общите условия, т. 111, както и от клаузата за съгласие, включена в договора подписан от жалбоподателя, в тях не фигурира информация, която да не е била известна на жалбоподателя при изразяване на съгласие за приемането им.

Преценката относно основателността на жалбата би следвало да се обвърже с наличие на неправомерно обработване на личните данни на жалбоподателя дотолкова, доколкото неправомерността е съществувала или съществува като факт, който не би могъл да бъде установен от лицето в случай на полагане на необходимата грижа за това. Условието, че неговите данни могат да бъдат използвани за целите на извънсъдебно вземане на дължими суми следва да е известно на Д. , но той не се възползва от предоставената му от чл. 34а ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД възможност да възрази пред администратора на лични данни срещу обработването на неговите личните данни.

Произтичащите от договора евентуални неблагоприятни последици за страните, биха могли да бъдат разгледани и санкционирани по общия исков ред пред гражданските съдилища.

Имайки предвид гореизложеното, както и че личните данни на жалбоподателя са обработвани на основание чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от закона, Комисията

РЕШИ :

Остава без уважение жалба с рег. № Ж- 59/01.11.2007 г. от В.Р.Д. срещу „БТК М.” ЕООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 33 /27.06.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открити заседания, проведени на 18.06.2008 г. и на 27.06.2008 г. /Протокол № 20 и Протокол № 21, разгледа по същество жалба, рег. № Ж-33/30.04.2008 г. от П.И.И. срещу Варненския свободен университет „Черноризец Храбър”.

Жалбоподателят сезира Комисията с твърдения, че служителите от Медицинско - диагнос-

тичния център към ВСУ „Черноризец Храбър”, чрез завеждащия центъра К.И., са запознати с негови лични данни за здравословното му състояние. От приложена към жалбата квитанция от пощенски клон в гр. Р. е видно, че на 25.01.2008 г. П.И. е изпратил Заявление, в което съгласно правата си по чл. 20, ал. 1, т. 2 и т. 4 и чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ по реда на чл. 29, ал. 1 и чл. 30, ал. 1 от ЗЗЛД е поискал от управителя К.И., но не е получил информация за кръга на получателите на личните му данни, на които смята, че са предоставени.

Жалбоподателят счита, че фактът на непредоставянето на исканата информация, съгласно чл. 20, ал. 1, т. 1 и т. 4 и чл. 28, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД е нарушение от страна на администратора на лични данни.

Моли за компетентна намеса от страна на Комисията за защита на личните данни.

На заседание на КЗЛД за разглеждане на жалбата по същество, проведено на 18.06.2008 г./ Протокол № 20/ страните, редовно уведомени не се явяват и не изпращат свой представител.

Не е постъпило становище от К.И. Постъпило е писмено становище от ректора на ВСУ „Черноризец Храбър” - професор А.Н., във връзка с жалба, рег. № 31/30.04.2008 г. от П.И.И. срещу ВСУ „Черноризец Храбър”. В становището се излагат твърдения, че Комисията по трудоустройство е „обработващ лични данни”, който извършва обработването от името на администратора ВСУ „Черноризец Храбър”. Недялкова твърди, че всички събрани доказателства по преписката на П.И. сочат, че не са налице нарушения на Закона за защита на личните данни, тъй като обработването на личните данни на лицето П.И. е допустимо по смисъла на чл. 4, ал.1, т.1 от ЗЗЛД - „необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни”, конкретно на основание на чл. 315, ал. 2 от Кодекса на труда и Наредба № 8 от 22.06.1987 г. за определяне на работните места, подходящи за трудоустройство на лица с намалена трудоспособност. Издадена е Инstrukция по реда на чл. 23, ал. 4 от ЗЗЛД, приета от Академичния съвет на университета.

Комисията приема жалбата за неоснователна:

По смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД Варненският свободен университет „Черноризец Храбър” е администратор на лични данни. На основание § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на закона, Медицинско - диагностичния център към университета е „обработващ лични данни”, който извършва обработването от името на администратора. Съгласно чл. 20 от ЗЗЛД, когато личните данни не са получени от физическото лице, за което те се отнасят, администраторът или негов представител му предоставя:

1. данните, които идентифицират администратора и неговия представител; 2. целите на обработването на личните данни; 3. категориите лични данни, отнасящи се до съответното физическо лице; 4. получателите или категориите получатели, на които могат да бъдат разкрити данните; 5. информация за правото на достъп и правото на коригиране на събраните данни. Аналогична е правната норма на чл. 11 от Директива 95/46/ЕС, която урежда случаите, в които данните не са получени от съответното физическо лице, каквато е конкретно разглежданата от комисията хипотеза.

Чл. 26, ал. 1 от ЗЗЛД урежда правото на достъп на физическите лица до техните лични данни.

Съгласно чл. 28 от ЗЗЛД при упражняване на правото си на достъп физическото лице има право по всяко време да поиска от администратора на лични данни: 1. потвърждение за това, дали отнасящи се до него данни се обработват, информация за целите на това обработване, за категориите данни и за получателите или категориите получатели, на които данните се разкриват; 2. съобщение до него в разбираема форма, съдържащо личните му данни, които се обработват, както и всяка налична информация за техния източник; 3. информация за логиката на всяко автоматизирано обработване на лични данни, отнасящи се до негови лични данни.

Съгласно чл. 29, ал. 1 от ЗЗЛД правото на достъп се осъществява с писмено заявление до администратора на лични данни, а в чл. 30 са уредени реквизитите на Заявлението за осъществяването на правото на достъп. В конкретния случай Заявлението за достъп до лични данни по чл. 30 от ЗЗЛД е следвало да се подаде до ректора на ВСУ „Черноризец Храбър”, а не до физическо лице, каквото в разглеждания случай се явява завеждащият на Медицинско - диагностичния център към ВСУ „Черноризец Храбър” – К.И..

Съгласно чл. 8 от Закона за лечебните заведения /ЗЛЗ/ медицинските центрове са лечебни заведения за извънболнична помощ. По смисъла на чл. 8, ал. 1 от ЗЛЗ, лечебните заведения за извънболнична помощ се делят на три групи: 1. амбулатории за първична медицинска помощ; 2. амбулатории за специализирана медицинска помощ и 3. самостоятелни медико-диагностични и медико-технически лаборатории. В амбулаториите за специализирана медицинска помощ по т. 2, б. „в” се включват медицинските, денталните и медико-денталните центрове. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗЛЗ, медицински център, дентален център или медико-дентален център е лечебно заведение, в което осъществяват специализирана извънболнична помощ. Тъй като на основание чл. 3, ал. 1 от ЗЛЗ, лечебните заведения се създават по Търговския закон като дружества или по Закона за кооперациите, може да се направи извод, че те са юридически лица.

Ако приемем, че Заявлението за достъп до лични данни е подадено до г-н К.И., като представител на администратора на лични данни - Медицинско - диагностичния център, би следвало да е налице „обработване на лични данни” в Медицинско - диагностичния център, а към преписката няма доказателства за това.

Видно от приложеното копие на Заявление, то е подадено до г-н К.И. в качеството му на член на Комисията за трудоустрояване, а не в качеството му на завеждащ Медицинско - диагностичния център. От тук се налага изводът, че Заявлението за достъп е следвало да бъде подадено до ректора на ВСУ „Черноризец Храбър”, с чиято Заповед е създадена Комисията по трудоустрояване. По този начин жалбоподателят проф. П.И.И. не е упражнил правата си по чл. 28, ал. 1 и ал. 2 от ЗЗЛД по установения надлежен ред.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Отхвърля жалба, рег. № Ж-33/30.04.2008 г. от П.И.И. срещу Медицинско - диагностичния център към ВСУ „Черноризец Храбър”.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 49/23.07.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 23.07.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 49 /18.06.2008 г. от Р.Н.Я. срещу Агенция по вписванията.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателката Р.Я. - редовно уведомен, явява се лично.

Агенцията по вписванията- редовно уведомена, не изпраща процесуален представител, не ангажира доказателства за целите на производството.

Р.Я. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че нейните лични данни- ЕГН, паспортни данни, както и образец от подписа ѝ се обработват незаконосъобразно от Агенция по вписванията в нару-

шение на разпоредбите на ЗЗЛД, излагайки следните факти:

Във връзка с изискването на § 4, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби /ПЗР/ на Закона за търговския регистър /ЗТР /за пререгистрация на търговците и клоновете на чуждестранните търговци, вписани в търговския регистър и в регистъра на кооперациите при окръжните съдилища, жалбоподателката пререгистрира по електронен път двете фирми, които представлява- „И.” ООД и „В.” ООД ИН. Впоследствие установява, че Заявлението за регистрация с отразените в него лични данни е сканирано и е част от публичния Търговски регистър и достъпът до него на практика се оказва неограничен. Жалбоподателката счита това за незаконосъобразно, тъй като никога не е изразявала съгласие за свободен достъп на трети лица до нейните лични данни.

Към жалбата не се прилагат писмени доказателства.

В условията на служебното начало в административното производство, с оглед изясняване на действителното фактическо състояние, Комисията е изисквала на основание свое решение от 22.07.2008 г. (Протокол № 22) с писмо изх. № 2064/03.07.2008 г. от Агенцията по вписванията да представи становище по жалбата. От страна на агенцията не изразяват такова.

При служебно направената справка в Търговския регистър се потвърждават твърденията на жалбоподателката, във връзка с което към преписката се прилага копие от Удостоверение за актуално състояние на фирма „В.” ООД, както и копие от подаденото от Р.Я. заявление за обявяване на актове, в което са отразени данни от документа за самоличност - име, ЕГН, месторождение, постоянен адрес, номер на документ за самоличност и дата на издаване, подпис на лицето.

Видно от сканираните и приложени към Търговския регистър документи се налага изводът, че жалбоподателката е спазила законоустановения срок, в който може да сезира с жалба комисията.

От гореизложеното следва, че жалбата е подадена в законоустановения срок, при наличие на правен интерес, от надлежна страна, при спазени специални изисквания на закона, поради което е обявена за процесуално допустима с решение на комисията /Протокол № 22/02.07.2008 г./.

Копие от същото Заявление се представя от жалбоподателката в деня на разглеждане на жалбата по същество, като доказателство за твърдените от нея факти с актуалност към същия ден.

В чл. 27, ал. 2, т. 6 от АПК законодателят обвързва преценката на допустимостта на искането с наличие на специални изисквания, установени със закон. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защита на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3. Тоест, това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на която следва да се прецени допустимостта на жалбата. В конкретния случай Р.Я. сезира комисията с жалба в качеството си на физическо лице срещу Агенцията по вписванията- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД, поради което КЗЛД следва да упражни правата си по чл. 10, ал. 1 т. 7 от закона, който регламентира правомощието ѝ по разглеждане на жалби срещу актове и действия на администратори на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД.

От друга страна, приложението на закона за защита на личните данни се обвързва с обработването на информация, представляваща „лични данни” по смисъла на легалната дефиниция на чл. 2, ал. 1, съгласно която тя трябва да е в такъв обем, чрез който физическото лице да може да бъде идентифицирано.

Чрез информацията, отразена в сканираните документи, подадени от жалбоподателката във връзка със задълженията си по пререгистрация на представляваните от нея дружества съгласно ЗТР, тя може да бъде еднозначно идентифицирана, от всеки при достъп до Търговския регистър.

Приложимостта на ЗЗЛД е обвързана и с изискването обработването на лични данни да се извършва с автоматични средства, както и съгласно дефиницията за §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД относно понятието „регистър на лични данни”- Търговският регистър като единна централизирана елект-

ронна база данни, управлявана от информационна система отговаря на изискванията на чл. 1, ал. 3 на ЗЗЛД.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Обработването на личните данни от страна на администраторите на лични данни съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно, при наличието на условията на чл. 4, ал. 1, едно от които е изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни.

Воденето и съхраняването на данни от Търговския регистър, което представлява обработване на лични данни по смисъла на §1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД, е правомощие на Агенцията по вписванията съгласно чл. 3, ал. 1 от ЗТР. Правомощията ѝ по отношение неговото поддържане са регламентирани със ЗТР, който прогласява неговата публичност. Тази публичност законодателят обвързва с възможността на всеки гражданин да има право на свободен и безплатен достъп до него и до електронния образ на документите, въз основа на които са извършени вписванията, заличаванията и обявяванията, както и до електронния образ на фирмените дела на пререгистрирани търговци- чл. 11 от ЗТР. Задължение на всеки търговец е а поиска да бъде вписан в търговския регистър, като заяви подлежащите на вписване обстоятелства и представи подлежащите на обявяване актове. Вписване, заличаване и обявяване се извършват въз основа на заявление по образец, чиито реквизити, начин и ред за попълване са детайлно регламентирани в глава II на Наредба № 1 от 14 февруари 2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър, издадена от Министерство на правосъдието. Достъпът до Регистъра се оказва на практика неограничен, тъй като справките по него могат да се правят чрез множество критерии, посочени в чл. 32 от ЗТР.

Допустимостта на обработването на лични данни съгласно чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД от друга страна е обвързано с наличие на изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. В този смисъл обработването на лични данни на физически лица чрез Търговския регистър от страна на Агенцията по вписванията се явява нейно вменено задължение по силата на закона.

Въпреки установената законосъобразност на обработването, Комисията счита, че регламентираната по този начин в ЗТР публичност на Търговския регистър не осигурява достатъчна организационна и техническа защита на съдържащите се в него лични данни на физическите лица и законодателят не е предвидил гаранции за неправомерен достъп до тях, каквото е императивното изискване на чл. 23, ал. 2 от ЗЗЛД. В този смисъл, макар и данните на жалбоподателката да са обработвани законосъобразно от страна на Агенцията по вписванията като администратор на лични данни с нормативно определени правомощия, в съответствие със специално действащата уредба, регулираща действията във връзка с поддържане на Търговския регистър, то предоставянето на неограничен достъп до такъв обем данни е в противоречие с идеята и целта на ЗЗЛД за гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. Публичният характер на търговския регистър по регламентирания към момента начин за достъп до значителен обем от лични данни, осигурява свободен достъп до него, без да е необходимо изрично разрешение на държавен или друг орган за това, но не гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица, както прокламира ЗЗЛД.

Колизия на двата закона и преследваните с тях цели е проблем, който следва да бъде предмет на бъдеща законодателна промяна, чрез която да се намери баланса между обществен и личен интерес, което е от компетентността на Народното събрание.

Комисията приема, че като администратор на лични данни Агенцията по вписванията законосъобразно е обработвала личните данни на жалбоподателката, поради което на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от закона, Комисията

РЕШЕНИЯ ПО ЖАЛБИ

РЕШИ :

Остава без уважение жалба с рег. № Ж- 49 /18.06.2008 г. от Р.Н.Я. срещу Агенция по вписванията.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

О.М. Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 20/17.09.2008 г.

Комисията за защита на личните данни на открито заседание на седемнадесети септември две хиляди и осма година в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков разглежда жалба с вх. № 20/08.04.2008 г. от М.Г.Ф. срещу Пенсионноосигурително дружество „ДСК Р.” АД.

На 20.03.2008 г. в Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с писмо, изх. № 5-01-10 от Комисията за финансов надзор (К.Ф.Н.) е изпратена по компетентност жалба и документи, приложени към нея, от М.Г.Ф. , в която осигуреното лице твърди, че е осъществена злоупотреба с личните й данни по повод процедурата по промяна на участие, регламентирана в Наредба № 3 от 24.09.2003 г. на К.Ф.Н. за реда и начина за промяна на участие и за прехвърляне на натрупаните средства на осигурено лице от един фонд за допълнително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд, управляван от друго пенсионноосигурително дружество.

Според твърденията на жалбоподателката била уведомена, че средствата, натрупани по личната й партида в Пенсионноосигурителна компания (ПОК) „Д.” АД ще бъдат прехвърлени в ПОК „ДСК- Р.” АД. Категорично заявява, че не е подавала заявление за промяна на участие и не е поставяла подпис пред нотариус в гр. Девня, където е направена заверка. Не е предоставяла личните си данни за тази цел и желае средствата й да останат в ПОК „Д.” АД, където да продължи осигуряването й.

Поради наличието на данни за извършено престъпление по жалбата, К.Ф.Н. е сигнализирала и органите на прокуратурата.

Съгласно Решение на КЗЛД от заседание, проведено на 03.04.2008 г. (Протокол № 10/10.03.2008 г.) са изискани становища по жалбата от Пенсионноосигурително дружество „Д.” АД и от Районна прокуратура за хода и резултатите от предприетите действия по жалбата и да бъде извършена проверка от екип на КЗЛД в централния офис на управление на Пенсионноосигурителната компания.

С писмо, изх. № 1008/21.04.2008 г. ПОК „Д.” АД предоставят на КЗЛД информация относно реда и начина на промяна на участие и за прехвърляне на средства на осигурени лица от един фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд. С оглед възприета практика в ПОК „Д.” АД, на лицата, подали заявление за промяна на участие в друг пенсионноосигурителен фонд изпращат писмо, с което ги уведомяват, че от тяхно име е получено заявление и информация за процедурата по прехвърляне и за възможните начини за прекратяването й. При наличие на закононарушение при подаване на заявление за промяна на участие всяко осигурено лице може да подаде жалба. За получената от г-жа Ф. жалба твърдят, че са уведомили Пенсионноосигурително дружество „ДСК-Р.” АД и процедурата по прехвърляне на нейните средства е прекратена и лицето

продължава да бъде осигурена в Универсален пенсионен фонд (УПФ) „Д.“.

От получената писмена деловодна справка от Районна прокуратура е видно, че жалбата на М.Ф. е изпратена в Окръжна прокуратура – гр. В., откъдето е препратена по компетентност до Районна прокуратура – гр. В..

На основание Заповед № РД-249/21.05.2008 г. е извършена проверка от екип на КЗЛД на централния офис на управление на ПОК”Д.” АД и е констатирано, че администраторът на лични данни ПОК”Д.” АД е взел минималните технически и организационни мерки за защита на личните данни и за целта има издадена Инstrukция за технически и организационни мерки.

С Решение на КЗЛД на заседание, проведено на 16.07.2008 г. (Протокол № 25/16.07.2008 г.) жалбата е обявена за допустима и насрочена за разглеждане по същество.

На проведеното открито заседание ПОК”Д.” АД е представлявана от адв. Я.Д.И., а ПОК „ДСК Р.” АД- от адв. Ж.С.С.-Н. Адв. Н. твърди, че компанията не е установила кой е осигурителния посредник, попълнил заявлението на жалбоподателката. Съгласно процедурата за промяна на участие и прехвърляне на осигурени лица от един фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд, всяка ПОК сключва договори с осигурителен посредник – физическо или юридическо лице, вписано като такова в регистър към К.Ф.Н.. Твърди, че възнагражденията на осигурителните посредници са по граждански договор, като контрола и надзора се осъществяват от К.Ф.Н.. Относно процедурата за промяна на участие, регламентирана в Наредба № 3 на К.Ф.Н., адв. Н. посочи реда, който на практика се извършва, а именно: желаещото да се прехвърли осигурено лице попълва и подписва заявление за промяна на участие, подписът се заверява от нотариус или съответно от оторизирано в ЗННД лице. Заявлението се подава в дружеството, в което лицето желае да се прехвърли, където се прави проверка относно редовността му от външна страна: попълнено ли е със съответните данни, има ли подпис на осигуреното лице, има ли печат на нотариус и едва след това се изпраща на дружеството, където до момента лицето се е осигурявало. След одобряване на това заявление, лицето има възможност, регламентирана в чл. от Наредба № 3 на К.Ф.Н. да подпише осигурителен договор с новото дружество. В конкретния случай жалбоподателката г-жа Ф. не е подписала осигурителен договор и процедурата е прекратена.

Кодексът за социално осигуряване (чл. 171 и чл. 340) и подзаконовите актове по неговото прилагане регламентират свободата на избор на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване, както и възможността за промяна на участие и прехвърляне на натрупаните суми по индивидуална партида в друг съответен фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване. С цел да гарантира правото на свободен избор, Комисията за финансов надзор, урежда реда и начина на промяна на участието и за прехвърляне на натрупаните средства по индивидуална партида от един фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на физическите лица при обработването на техните лични данни, както и достъпа до тези данни. Целта на закона е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото им на достъп до събираните и обработвани такива данни.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

ЗЗЛД сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване на изискванията на този закон. Безспорно е в случая, че ПОК „ДСК-Р.” АД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, в правомощията на който е да събира и обработва законосъобразно личните данни на клиентите си.

В кръга на своята компетентност и водима от горното на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 и чл. 38,

ал. 2 от ЗЗЛД , Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Издава следното задължително предписание на ПОК „Д.” АД и на „ПОК ДСК-Р.” АД: в договорите, сключени с осигурителните посредници да се включат клаузи, указващи обработването на лични данни на клиентите – физически лица, да се обработват при спазване на разпоредбите на чл. 23 и на чл. 25 от ЗЗЛД във връзка с общите разпоредби на чл. 2, чл. 4 и чл. 5 от закона.

Срок за изпълнение на предписанието – 30 дни от получаване на решението и задължение за уведомяване на КЗЛД за предприетите действия.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 34/17. 09. 2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.09.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж-34/30.04.2008 г. от А.В.Х. срещу Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/- гр. П.

Като ответна страна по жалбата, в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 , ал. 2 от ЗЗЛД се конституира Агенцията за социално подпомагане. Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/- гр. П.- конституирана като заинтересована страна.

Жалбоподателят-редовно уведомен, не се явява, не изпраща процесуален представител.

Агенцията за социална подпомагане- редовно уведомена, се представлява от адв. Д.С.Ф., представя нотариално заверено пълномощно.

За Регионална дирекция за социално подпомагане /РДСП/- гр. П. се явява г-жа С.З.

Жалбоподателят А.Х. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че РДСП- гр. П. нарушава неговите права и тези на съпругата му по ЗЗЛД, като обработват личните им данни в несъответствие с разпоредбите на чл. 2, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, излагайки следните факти:

Във връзка с правото си да ползва социални помощи за отопление с твърдо гориво за периода 2007-2008 г., синът на жалбоподателя- В.Х. депозирал молба в РДСП- П. като представил личните карти на родителите си и положил техните подписи в графа „лица, съжителстващи в едно домакинство”. Според твърдяното в жалбата, домът на жалбоподателя не е функционално пригоден за използване на твърдо гориво, за което са уведомили РДСП.

Видно от приложеното решение на ТЕЛК, синът на жалбоподателя страда от тежко психическо заболяване - „шизофрения - параноидна форма”. Жалбоподателят твърди, че действията на сина му са извършени в момент на пристъп в следствие обостряне на заболяването.

От страна на РДСП- гр. П. е отговорено, че синът е поставен под запрещение, поради което има право самостоятелно да подава молба за социална помощ.

Възраженията на А.Х. са срещу директора на РДСП- гр. П.- Д.К., която не е изисквала съгласието на него и съпругата му за доставка на твърдо гориво, както и че не е изисквала пълномощно

от сина му при подаването на молбата. Счита, че изложеното е основание комисията да предприеме мерки за налагане на дисциплинарна и административна отговорност на отговорните лица.

На основание Решение на КЗЛД от 14.05.2008 г. (Протокол № 17) с писмо изх. № 1460 от АСП е изискано писмено становище по случая, както и доказателства относно реда за обработване данните на физическите лица с цел отпускане на социални помощи. Представените в отговор доказателства нямат отношение към настоящия казус, не съдържат информация относима към фактите по жалбата. За целите на производството процесуалният представител на АСП- адв. Ф. прилага копие от социален доклад, извършен от РДСП - П. за лицето В.А., както и други писмени доказателства, имащи отношение към процедурата за отказ за предоставяне на социална помощ на лицето.

В изпълнение на чл. 36 от АПК за служебно събиране на доказателства и решение на КЗЛД от 02.07.2008 г. (Протокол № 21) е изискано становище от РДСП- П., което е получено в комисията на 17.07.2008 г. и с което се пледира за неоснователност на жалбата, позовавайки се на разпоредбите на Наредба № 5 на министъра на труда и социалната политика от 30.05.2003 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление /наричана по- долу за краткост Наредбата/.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е редовна- съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с решение на КЗЛД от 23.07.2008 г. (Протокол № 26).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице А.Х. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерно обработване на личните му данни от страна на АСП в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД.

В жалбата си А.Х. оспорва законосъобразността на действията на АСП по обработване на неговите лични данни, извършени според него в противоречие с разпоредбите на закона, като счита неговите лични данни и тези на съпругата му са обработвани нарушение на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД от /РДСП/- гр. П. в качеството ѝ на обработващ лични данни по смисъла на §1, т. 3 от ДР на ЗЗЛД.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно т. е. при наличието на нормативно установено задължение за администратора на лични данни.

Като администратор на лични данни, чийто правомощия са нормативно установени, АСП обработва данни на физически лица. В конкретния случай се касае за упражняване на право на социална помощ от лицето В.Х., което право е лично и отказът от него или прехвърлянето му са недействителни, съгласно чл. 14, ал. 2 от Закона за социалното подпомагане /ЗСП/. Към момента няма съдебно решение, с което В.Х. да е поставен под пълно или частично запрещение, поради което той може да упражни правото си на социална помощ. В този смисъл, претенциите на жалбоподателя за ограничаване правата на сина му по административен ред са неоснователни.

Утвърдената в Наредба № 5 на министъра на труда и социалната политика от 30.05.2003 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление процедура за упражняване на правото на социална помощ изисква от правоимащото лице да подаде до Д „СП“ по постоянен адрес молба- декларация по утвърден образец. Утвърденият в Наредбата образец /приложение към чл. 4, ал. 1 от същата/ задължава посочване на следната информация: имена, ЕГН, родствени връзки относно лицата, съжителстващи с лицето, имащо право на социална помощ.

В този смисъл личните данни на А.Х. са обработвани законосъобразно в съответствие с разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД - при нормативно установено в Наредбата задължение за това.

От събраните в хода на производството доказателства- копие на молбата декларация от В.Х. е видно, че има положени подписи на съжителстващи лица, които според твърденията на жалбоподателя са фалшифицирани от сина му. Доказване на тяхната достоверност е извън компетенциите на КЗЛД в качеството му на административен орган и не може да бъде предмет на настоящото административно производство.

С оглед гореизложеното, при така установената фактическа и правна обстановка, Комисията счита, че АСП респ. Д „СП“- П. е обработвала законосъобразно личните данни на жалбоподателя на основание на основание чл. 4, ал.1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 14, ал. 2 от ЗСП и чл. 4, ал. 1 от Наредба № 5 на министъра на труда и социалната политика от 30.05.2003 г. за условията и реда за отпускане на целева помощ за отопление, поради което

РЕШИ :

Оставя без уважение жалба с вх. А.В.Х. срещу Агенцията за социално подпомагане.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 50/17.09.2008 г.

Комисията за защита на личните данни на открито заседание на седемнадесети септември, две хиляди и осма година в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков разгледа жалба с вх. № 50/03.07.08 г. от С.М.К. срещу нотариус А.Ш., рег. № 500 на Нотариалната камара и нотариус В.Б. , рег. № 302 на Нотариалната камара, като администратори на лични данни.

В Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е постъпила жалба, вх. № Ж-50/03.07.2008 г. от С.М.К. , в която лицето твърди, че на 18.12.2007 г. нотариус А.Ш. изповядва сделка за продажба на притежавания от жалбоподателя имот, находящ се в землището на с. К. на лицата Т.Д.Т. и Ч.П.П. чрез лицето Д.И.Т., който се представил като пълномощник на г-н К. по силата на пълномощно с № 15380/13.07.2007 г., заверено от нотариус В.Б. Според твърденията на жалбоподателя, той не познава и никога не е водил преговори за продажба на своя имот с посочените лица, не познава и не е упълномощавал Д.И.Т., не познава и не е посещавал нотариалните кантори на нотариус Ш. и на нотариус Б.. Жалбоподателят К. уведомява КЗЛД, че е завел граждански иск за обявяване сделката за нищожна, извършена без негово знание и съгласие, след което е бил заплашен и намушкан с нож от непознато лице.

Според г-н К. пълномощното, издадено от негово име е с подправен подпис и сделката е извършена с фалшива лична карта на негово име, за което е сезирал органите на МВР. С жалбата си се обръща към Комисията за защита на личните данни на основание чл. 10, ал. 1 във връзка с чл. 12, ал. 3 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) да предприеме действия по жалбата, за които да бъде информиран.

КЗЛД приема жалбата за допустима с Решение от 16.07.2008 г. (Протокол № 25), съобразно законовата уредба - подадена от физическо лице, при спазен срок по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД и съдържаща твърдения за неправомерно използване на лични данни на жалбоподателя от страна на администратор на лични данни.

На основание Решение на КЗЛД от 16.07.2008 г. (Протокол № 25) и заповеди РД-303/04.08.2008 г. и РД-304/04.08.2008 г. на Председателя на КЗЛД във връзка с изясняване на обстоятелствата по жалбата е извършена проверка на нотариус В.П.Б., с район на действие Районен съд – гр. С., вписана в Нотариалната камара под № 302 и на нотариус А.Г.Ш., с район на действие Районен съд – гр. С., вписана в Нотариалната кантора под № 500.

Задачите на проверката при нотариус В.Б. са да се установи извършено ли е вписване в нотариалните книги по заверка на пълномощно № 15380/13.07.2007 г. и да се установи обработвани ли са лични данни на жалбоподателя С.К. От нотариус Б. е предоставено заверено копие на лист № 48 от Общия регистър на нотариуса за 2007 г. от който е видно, че на 13.07.2007 г. С.М.К. (ЕГН 4308216946) упълномощава Д.И.Т. (ЕГН 6202043503) да извърши замяна, продажба, ипотека на имот, находящ се в с. К., общ. С., Район П., състоящ се от дворно място с площ от 3990 кв. м. и построените в него: масивна двуетажна сграда с площ 163 кв. м.; масивна едноетажна сграда с площ 152 кв. м. и полумасивна сграда с площ 46 кв. м.

От предоставеното от нотариус В.Б. заверено копие на пълномощно не би могло да се направи извод дали жалбоподателят е присъствал лично при упълномощаване на лицето Д.И.Т.. Напротив, в жалбата си г-н К. изрично твърди, че не познава и никога не е посещавал нотариалната й кантора. При сравняване подписите на жалбоподателя, положени върху жалбата и пълномощното те видимо се различават, от което би могло да се направи извод за наличие на данни за извършено престъпление. Пълномощното съдържа изключително много правомощия за упълномощеното лице, което също би могло да бъде индикация за възможна злоупотреба с правата на праводателя. От приложената като доказателство по административната преписка декларация по чл. 264, ал. 1 от ДОПК е видно, че нотариус В.Б. е удостоверила с печат подписа, положен лично от лицето С.К., съгласно чл. 465, б. „г” и чл. 472 от Гражданскопроцесуалния кодекс, действащ към момента на подаване на жалбата, но жалбоподателят твърди в жалбата си, че не познава нотариус Б. и не е посещавал нотариалната й кантора.

Задачите на проверката при нотариус А.Ш. са да се съберат доказателства относно продажбата на имота на С.К., извършена на 18.12.2007 г. и да се установи вписването на сделката в книгите на нотариуса. От предоставените от нотариус Ш. заверени копия на документи е видно, че на 18.12.2007 г. С.М.К. чрез пълномощника си Д.И.Т. продава описания по-горе недвижим имот в с. К. на Ч.П.П. и Т.Д.Т. Съставен е Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № 130, том II, рег. № 10605, дело № 305 от 2007 г. от нотариус А.Ш. Жалбоподателят твърди, че не познава тези лица, не е имал намерение да се разпорежда с правата си и не е посещавал нотариалната кантора на нотариус Ш.

Законът за защита на личните данни урежда защитата на физическите лица при обработването на техните лични данни, както и достъпа да тези данни. Целта на закона е да гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото им на достъп до събираните и обработвани такива данни.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни КЗЛД разглежда актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. ЗЗЛД се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи

качеството администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД. Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване на изискванията на този закон. По смисъла на посочената законова разпоредба нотариусите са администратори на лични данни и в техните задължения съгласно Закона за нотариусите и нотариалната дейност е да обработват лични данни на клиентите си, съобразно нуждите на нотариалното производство.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в административното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид събраните по жалбата писмени доказателства, Комисията за защита на личните данни счита, че са налице данни за извършено престъпление и извършените деяния са от компетентността на прокуратурата.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД във връзка с чл. 27 от Правилника за дейността на комисията и нейната администрация Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

1. Прекратява производството по жалба, вх. № 50/03.07.2008 г. от С.М.К. срещу нотариус А.Ш., рег. № 500 на Нотариалната камара и нотариус В.Б., рег. № 302 на Нотариалната камара.

2. Изпраща по компетентност административната преписка на Районна прокуратура – гр. С.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 51/17.09.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.09.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 51/14.07.2008 г. от И.М.П. срещу Комисията за защита на конкуренцията /КЗК/.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество- не се явяват, не изпращат процесуални представители.

Жалбоподателят И.П. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че г-жа П.Т. - счетоводител в Комисията за защита на конкуренцията обработва неправомерно неговите лични данни в нарушение разпоредбите на чл. 4, ал. 1, т. 2 от ЗЗЛД, като твърди че бил принуден да представи ЕГН- то си при извършено от него плащане по фактура № 0000003577.

И.П. счита, че действията на г-жа Т. представляват самоуправство и използване на служебно положение за насилствено изземване на лични данни без да притежава такива правомощия, тъй като не е регистрирана като администратор на лични данни според нейно признание.

Към жалбата не се прилагат писмени доказателства.

Жалбоподателят иска от КЗЛД на основание чл. 205, ал. 2 от НПК да уведоми органите на властта и да потърси отговорност за извършената злоупотреба.

Жалбоподателят допълнително представя копие от фактура № 0000003577 от 07/07/2008 г., издадена от КЗК, от която е видно, че като идентификационен номер на лицето е посочено неговото ЕГН.

От страна на КЗК не изразяват становище по случая.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е редовна - съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с решение на КЗЛД от 23.07.2008 г. (Протокол № 26).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за неоснователна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице И.М.П. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерно обработване на личните му данни от страна на КЗК в качеството ѝ на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от ЗЗЛД.

В жалбата си И.М. оспорва законосъобразността на действията на КЗК по обработване на неговите лични данни, извършени според него в противоречие с разпоредбите на закона, като счита че не следва да предоставя ЕГН-то си във връзка с издаване на фактура за извършване от него плащане.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни. Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно т. е. при наличието на нормативно установено задължение за администратора на лични данни.

Като бюджетно предприятие КЗК осъществява счетоводната дейност, част от която се явява издаването на счетоводни документи. Видно от приложеното копие на фактурата, жалбоподателят е заплатил такса за услуга- заверка на преписи от решения. Издадената в конкретния случай фактура на името на жалбоподателя И.П. представлява първичен счетоводен документ по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 1 от Закона за счетоводството /ЗС/. Нейните реквизити са детайлно изброени в чл. 7 от ЗС. Съгласно чл. 7, ал. 1, т. 3 от ЗС първичният счетоводен документ адресиран до физически лица следва да съдържа информация относно наименование, адрес и номер за идентификация по чл. 84 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/ на издателя и получателя. Тъй като фактурата е издадена на жалбоподателя в качеството му на физическо лице, изискването за включването на неговото ЕГН във фактурата е нормативно установено задължение за издателя по силата на чл. 84, ал. 2 от ДОПК.

С оглед гореизложеното, при така установената фактическа и правна обстановка, Комисията счита, че КЗК е обработвала законосъобразно личните данни на жалбоподателя на основание чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 3 от ЗС и чл. 84, ал. 2 от ДОПК, поради което

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба с вх. № Ж - 51/14.07.2008г. от И.М.П. срещу Комисията за защита на конкуренцията /КЗК/.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:**Венета Шопова / п /****ЧЛЕНОВЕ:****Валентин Енев / п /****Мария Матева / п /****Веселин Целков / п /****РЕШЕНИЕ****№ 52/17.09.2008 г.**

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 17.09.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 52/21.07.2008 г. от И.Ж.А. срещу „Ю.Е.Д.Б. ” АД.

Страните са редовно призовани на заседанието за разглеждане на жалбата по същество.

Жалбоподателят И.Ж.А. се явява лично.

„Ю.Е.Д.Б. ” АД не изпраща процесуален представител, представя писмено становище.

Жалбоподателят И.А. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че „Ю.Е.Д.Б. ” АД нарушава неговите права по ЗЗЛД, като обработва личните му данни в несъответствие с разпоредбите на закона, които предвиждат данните на физическите лица да бъдат обработвани при наличието на подходящи мерки за тяхната защита. За целта излага следните факти:

На 15.04.2008 г. жалбоподателят посещава „Ю.Е.Д.Б. ” АД- клон Б.П.С. за проверка по салдо на разплащателна сметка. Тъй като не е имало движение по нея повече от година, се наложило активиране, процедура за която се изисква подаване на молба и ксерокопиране личната карта на клиента. В хода на процедурата по обработка на документите, А. забелязва ксерокопието от личната си карта в кошче за боклук до копирната машина и я заснема с мобилния си телефон и прилага снимките като доказателство към жалбата си.

В условията на служебното начало, с писмо изх. № 2378/25.07.2008 г. от „Ю.Е.Д.Б. ” АД е изискано писмено становище по случая.

От страна на банката с писмо изх. № 1200-1573/18.08.2008 г. потвърждават, че жалбоподателят е техен клиент и че поради липса на пространство в клон- Б.П.С. машината за унищожаване е инсталирана на различен етаж от този, където се намира ксерокса. Поясняват, че след подадения сигнал машината за унищожаване е монтирана в непосредствена близост до ксерокса, като излишните копия се изхвърлят директно в нея.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема, че:

Жалбата е редовна- съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна и при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с решение на КЗЛД от 23.07.2008 г. (Протокол № 26).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица.

В качеството си на физическо лице И.А. сезира КЗЛД с жалба, в която протестира срещу неправомерно обработване на личните му данни, като клиент от страна на „Ю.Е.Д.Б. ” АД в качеството му на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от ЗЗЛД.

„Б.П.Б.” АД подава заявление за регистрация като администратор на лични данни на 27.11.2003 г., като заявява обработването на лични данни в 6 регистъра. На 13.11.2007 г. уведомяват КЗЛД за промяна на наименованието на дружеството в „Ю.Е.Д.Б. ” АД.

В жалбата си И.А. оспорва законосъобразността на действията на „Ю.Е.Д.Б. ” АД по обработване на неговите лични данни, извършени в противоречие с разпоредбите на закона, които регламентират задълженията на администратора на лични данни по предприемане необходимите организационни и технически мерки съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД с цел да се гарантира адекватна защита при обработването на неговите лични данни в процеса на тяхното унищожаване.

По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД “обработване на лични данни” е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горесцитираното определение на понятието “обработване на лични данни” всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Унищожаването на личните данни на Ивайло Аспарухов, съдържащи се в ксерокопието на неговата лична карта представлява „обработване на лични данни”. В този смисъл, действието по унищожаване личните данни на жалбоподателя следва да бъде съобразено с уредените в чл. 2, ал. 2 принципи на обработване на лични данни, както и да бъдат предприети необходимите технически и организационни мерки за защита данните на клиентите си на всеки етап от тяхното обработване, което е задължение на администратора на лични данни по силата на чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД.

С оглед гореизложеното, при така установената фактическа обстановка, и като взе в предвид становището на ответната страна, в което твърденията на жалбоподателя не се оспорват, Комисията

РЕШИ:

I. Уважава жалба с вх. № Ж- 52/21.07.2008 г. от И.Ж.А. срещу „Ю.Е.Д.Б. ” АД.

II. На основание чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 от ЗЗЛД и във връзка с чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД налага административно наказание на администратора на лични данни „Ю.Е.Д.Б. ” АД, като административно-наказателната отговорност да се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ
№ 65/24.09.2008 г.

Комисията за защита на личните данни на открито заседание на седемнадесети септември две хиляди и осма година в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков разглежда жалба с вх. № 20/08.04.2008 г. от М.Г.Ф. срещу Пенсионноосигурително дружество „ДСК Р.“ АД.

Жалбоподателката сезира Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с жалба, в която твърди, че на 12.08.2008 г. посетила нотариалната кантора на нотариус Б., район на действие Районен съд – гр. С., находяща се на адрес: гр. С., ул. „А.“ № 7 за заверка на пълномощно от името на сина и снаха ѝ, чийто пълномощник е. Чрез г-жа П. те упълномощават лицето Б.П.П. – управител на строителна фирма „БЕЛТ“, да ги представява пред Столична община (всички служби, свързани с проектиране, строителство и приемане на жилищна сграда на ул. „К.“ № 60 за включване в ново строителство).

При подаване на пълномощното Р.П. е предоставила личната си карта, която без съгласието ѝ е била ксерокопирана. На направените от нея възражения грубо са отговорили, че такава е била практиката и че имат право.

Жалбоподателката е обезпокоена предвид честите злоупотреби с лични данни и документи и сезира КЗЛД с молба за съдействие да бъде преустановена тази практика от нотариус Б.

Правен анализ:

Писмото от Р.А.П. е заведено в деловодството на КЗЛД като сигнал, рег. № 1185/18.08.2008 г., но по същността си представлява жалба, поради което моля да бъде преквалифицирано от КЗЛД като жалба и заведено в деловодството със съответен номер.

Жалбата, подадена от Р.П. срещу нотариус В.Б., вписана в Нотариалната камара под № 302, е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на комисията и нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Подадена е от жалбоподателка, която е физическо лице срещу нотариус Благоева, която е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД). Законът сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване изискванията на този закон. По смисъла на посочената законова разпоредба нотариусите са администратори на лични данни и в техните задължения съгласно Закона за нотариусите и нотариалната дейност е да обработват лични данни на клиентите си, съобразно нуждите на нотариалното производство.

В жалбата е посочена датата на извършеното според твърденията на г-жа П. нарушение от страна на нотариус Б., от което може да се направи извод, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Отговаря на предпоставките за допустимост, посочени в чл. 27, ал. 2 от АПК.

Жалбата е насочена срещу ксерокопиране на лична карта. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 38 от Административнопроцесуалния кодекс Комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД ксерокопирането на лична карта и други документи за самоличност, както и подреждането им в регистър представлява обработване на лични данни.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

С оглед на изложеното по-горе предлагам на Комисията жалбата да бъде обявена за допустима и като страни по нея да бъдат конституирани жалбоподателката Р.П. и нотариус В.Б., рег. № 302 като администратор на лични данни.

Предлагам, преди жалбата да бъде разгледана по същество, с писмо на КЗЛД да бъде изискано в 7-дневен срок от администратора на лични данни писмено становище по жалбата.

На 20.03.2008 г. в Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) с писмо, изх. № 5-01-10 от Комисията за финансов надзор (К.Ф.Н.) е изпратена по компетентност жалба и документи, приложени

към нея, от М.Г.Ф. , в която осигуреното лице твърди, че е осъществена злоупотреба с личните й данни по повод процедурата по промяна на участие, регламентирана в Наредба № 3 от 24.09.2003 г. на К.Ф.Н. за реда и начина за промяна на участие и за прехвърляне на натрупаните средства на осигурено лице от един фонд за допълнително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд, управляван от друго пенсионноосигурително дружество.

Според твърденията на жалбоподателката била уведомена, че средствата, натрупани по личната й партида в Пенсионноосигурителна компания (ПОК) „Д.“ АД ще бъдат прехвърлени в ПОК „ДСК- Р.“ АД. Категорично заявява, че не е подавала заявление за промяна на участие и не е поставяла подпис пред нотариус в гр. Д., където е направена заверка. Не е предоставяла личните си данни за тази цел и желае средствата й да останат в ПОК „Д.“ АД, където да продължи осигуряването й.

Поради наличието на данни за извършено престъпление по жалбата, К.Ф.Н. е сигнализирала и органите на прокуратурата.

Съгласно Решение на КЗЛД от заседание, проведено на 03.04.2008 г. (Протокол № 10/10.03.2008 г.) са изискани становища по жалбата от Пенсионноосигурително дружество „Д.“ АД и от Районна прокуратура за хода и резултатите от предприетите действия по жалбата и да бъде извършена проверка от екип на КЗЛД в централния офис на управление на Пенсионноосигурителната компания.

С писмо, изх. № 1008/21.04.2008 г. ПОК „Д.“ АД предоставят на КЗЛД информация относно реда и начина на промяна на участие и за прехвърляне на средства на осигурени лица от един фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд. С оглед възприета практика в ПОК „Д.“ АД, на лицата, подали заявление за промяна на участие в друг пенсионноосигурителен фонд изпращат писмо, с което ги уведомяват, че от тяхно име е получено заявление и информация за процедурата по прехвърляне и за възможните начини за прекратяването й. При наличие на закононарушение при подаване на заявление за промяна на участие всяко осигурено лице може да подаде жалба. За получената от г-жа Ф. жалба твърдят, че са уведомили Пенсионноосигурително дружество „ДСК-Р.“ АД и процедурата по прехвърляне на нейните средства е прекратена и лицето продължава да бъде осигурено в Универсален пенсионен фонд (УПФ) „Д.“.

От получената писмена деловодна справка от Районна прокуратура е видно, че жалбата на М.Ф. е изпратена в Окръжна прокуратура – гр. В., откъдето е препратена по компетентност до Районна прокуратура – гр. В.

На основание Заповед № РД-249/21.05.2008 г. е извършена проверка от екип на КЗЛД на централния офис на управление на ПОК „Доверие“ АД и е констатирано, че администраторът на лични данни ПОК „Д.“ АД е взел минималните технически и организационни мерки за защита на личните данни и за целта има издадена Инструкция за технически и организационни мерки.

С Решение на КЗЛД на заседание, проведено на 16.07.2008 г. (Протокол № 25/16.07.2008 г.) жалбата е обявена за допустима и насрочена за разглеждане по същество.

На проведеното открито заседание ПОК „Д.“ АД е представлявана от адв. Я.Д.И., а ПОК „ДСК Р.“ АД- от адв. Ж.С.С.-Н. Адв. Н. а твърди, че компанията не е установила кой е осигурителния посредник, попълнил заявлението на жалбоподателката. Съгласно процедурата за промяна на участие и прехвърляне на осигурени лица от един фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд, всяка ПОК сключва договори с осигурителен посредник – физическо или юридическо лице, вписано като такова в регистър към К.Ф.Н.. Твърди, че възнагражденията на осигурителните посредници са по граждански договор, като контрола и надзора се осъществяват от К.Ф.Н.. Относно процедурата за промяна на участие, регламентирана в Наредба № 3 на К.Ф.Н., адв. Николова посочи реда, който на практика се извършва, а именно: желаещото да се прехвърли осигурено лице попълва и подписва заявление за промяна на участие, подписът се заверява от нотариус или съответно от оторизирано в ЗННД лице. Заявлението се подава в дружеството, в което лицето желае да се прехвърли, където се прави проверка относно редовността му от външна страна: попълнено ли е със съответните данни, има ли подпис на осигуреното лице, има ли печат на нотариус и едва след това се изпраща на дружеството, където до момента лицето се е

осигурявало. След одобряване на това заявление, лицето има възможност, регламентирана в чл. от Наредба № 3 на К.Ф.Н. да подпише осигурителен договор с новото дружество. В конкретния случай жалбоподателката г-жа Ф. не е подписала осигурителен договор и процедурата е прекратена.

Кодексът за социално осигуряване (чл. 171 и чл. 340) и подзаконовите актове по неговото прилагане регламентират свободата на избор на фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване, както и възможността за промяна на участие и прехвърляне на натрупаните суми по индивидуална партия в друг съответен фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване. С цел да гарантира правото на свободен избор, Комисията за финансов надзор, урежда реда и начина на промяна на участието и за прехвърляне на натрупаните средства по индивидуална партия от един фонд за допълнително задължително пенсионно осигуряване в друг съответен фонд.

Законът за защита на личните данни (ЗЗЛД) урежда защитата на физическите лица при обработването на техните лични данни, както и достъпа до тези данни. Целта на закона е да се гарантира неприкосновеността на личността и личния живот, като се защитят физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни и се регламентира правото им на достъп до събираните и обработвани такива данни.

КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на ЗЗЛД. В чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД е регламентирано правомощието на Комисията за защита на личните данни да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

ЗЗЛД сочи като администратор на лични данни физическо или юридическо лице, както и държавен орган, който определя вида на обработваните данни, целта на обработване, начините на обработване и на защита, при спазване на изискванията на този закон. Безспорно е в случая, че ПОК „ДСК-Р.“ АД има качеството на администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД, в правомощията на който е да събира и обработва законосъобразно личните данни на клиентите си.

В кръга на своята компетентност и водима от горното на основание чл. 10, ал. 1, т. 5 и чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

Издава следното задължително предписание на ПОК „Д.“ АД и на „ПОК ДСК-Р.“ АД: в договорите, сключени с осигурителните посредници да се включат клаузи, указващи обработването на лични данни на клиентите – физически лица, да се обработват при спазване на разпоредбите на чл. 23 и на чл. 25 от ЗЗЛД във връзка с общите разпоредби на чл. 2, чл. 4 и чл. 5 от закона.

Срок за изпълнение на предписанието – 30 дни от получаване на решението и задължение за уведомяване на КЗЛД за предприетите действия.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ
№ 42/03.10.2008 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Венета Шопова, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 3.10.2008 г. разгледа по същество жалба, рег. № Ж-42/4.06.2008 г. от Л.А. срещу „М - 98” ЕООД. Жалбоподателят Л.А. сезира Комисията за защита на личните данни с твърдения, че на 05.03.2008 г. е кандидатствал за работа в чужбина чрез фирма посредник „М - 98” ЕООД. В жалбата се твърди, че е предал преведени на испански език и легализирани в Испанското посолство следните документи: I. оригинални: Диплом за средно-специално образование, трудови книжки Удостоверение за специалност, Свидетелство за съдимост и 2 броя снимки за документи; II. копия: Лична карта и международен паспорт. Целият комплект от документи предоставил в Р.-нския офис на фирмата. Жалбоподателят твърди, че в следствие от жалбата му, подадена в Икономическа полиция офисът на „М - 98” ЕООД в гр. Р. бил закрит.

Л.А. пояснява, че на 18.03.2008 г. сам си намира работа по Интернет и отива в „М - 98” ЕООД - Р. да си поиска обратно, подадените документи. От „М - 98” ЕООД отказват да му ги върнат, посочвайки, че това може да стане 1-месец след подаването им. В жалбата се твърди, че от Софийския офис на фирмата са го уведомили, че са изпратили документите по пощата. При проверка, извършена от страна на жалбоподателя в Централния и в Районния пощенски клон, гр. Р. - документите не са намерени. Л.А. , счита, че от „М - 98” ЕООД използват неговите документи за друг човек. Жалбоподателят иска съдействие от Комисията за защита на личните данни да му бъдат върнати документите и да получи обратно заплатените пари.

След разглеждане на жалбата на г-н А. на заседание на Комисията за защита на личните данни, проведено на 2.07.2008 г., същата е обявена за допустима.

В отговор на писмо, рег. № 2074/3.7.2008 г. на КЗЛД е получено становището на управителя на фирмата - г-жа Маргарита Кирилова. Кирилова, счита че се касае за клеветене и злословене срещу управляваното от нея дружество от страна на жалбоподателя А., тъй като същия не е регистриран като търсещ работа в „М - 98” ЕООД и нямат договорни отношения с него.

На заседание на КЗЛД на 23.07.2008 г. за разглеждане на жалбата по същество страните са редовно уведомени, не се явяват. Комисията е взима решение за извършване на проверка на администратора на лични данни „М - 98” ЕООД.

Видно от Констативен акт, за извършена проверка на 18.09.2008 г. въз основа на РКЗЛД на основание чл. 12, ал. 2 от ЗЗЛД на администратора „М - 98” ЕООД, е установено следното:

1. Търговско дружество „М-98” ЕООД е вписано в Търговския регистър с ЕИК 175103264, с основна дейност „посредническа дейност по информирание и намиране на работа”. Същото е юридическо лице и администратор на лични данни, съгласно чл. 3 от ЗЗЛД.

След търговската регистрация на дружеството през 2006 г. същото извършва посредническа дейност по информирание и намиране на работа в чужбина на български кандидати. Дружеството е регистрирано в Министерството на труда и социалната политика, Агенция по заетостта, и Комисията за защита на личните данни.

Дружеството работи с кандидати за работа - физически лица, които представя на работодатели в Испания, Судан, Латвия Бахрейн и Кувейт, съгласно регистрираните посреднически договори по чл. 28, ал. 4 от Закона за насърчаване на заетостта.

При проверката управителят на дружеството пояснява, че жалбоподателя Л.А. не е регистриран като кандидат за работа в дружеството, нито в офиса в град Р., нито в офиса в град С.. Същият никога не е подписвал договор за посредническа дейност при намиране на работа в чужбина и съответно не е предоставял на дружеството свои документи. Тези твърдения на управителя се потвърждават от проверката на водените от администратора регистри за кандидатите за работа и на изпратените лица на работа в чужбина.

2. В дружеството е утвърдена практика за контакт с кандидатите за работа в офисите в С. и в провинцията по следния ред: първоначално кандидатът за работа подписва с „М-98” ЕООД Договор за посредническа дейност по наемане на работа в чужбина, регистрационна карта, представя цветни

снимки, Автобиография „Carriculum vitae”, декларация за съгласие за предоставяне на дружеството лични данни и трансфера им в чужбина, които копия от бланки бяха представени на проверяващия екип. Събират се само копия на следните документи от кандидатите: лична карта, дипломи и сертификати за квалификация, които документи се сканират и представят по електронен път на работодателите, съгласно сключените договори. Свои лични данни от кръга на чувствителните, кандидатът за работа предоставя в позиция 16. „Здравословни показания за заемане на работа” от регистрационната карта. В деня на представяне на горните документи пред служител в дружеството, кандидатът се записва в регистър с входящ №, дата на записване, трите имена и ЕГН, който се води за всички, кандидатствали за работа лица. В централния офис на дружеството в гр. С. се събират данните на кандидатите за работа от офисите в провинцията. След изпращането му на работа кандидатът отново се записва в друг регистър на изпратените на работа. Регистрите се водят съгласно разпоредбите на Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа и са под контрола на Главна инспекция по труда и Агенцията по заетостта.

По време на проверката управителят на дружеството пояснява, че съгласно чл. 33 от Наредбата за условията и реда за извършване на посредническа дейност по наемане на работа, е длъжна да информира Агенцията по заетостта за сключените договори с чуждестранните работодатели, като поименно посочва кои български физически лица са настанени на работа и на каква длъжност.

3. Дружеството „М-98” ЕООД извършва трансфер на лични данни по смисъла на Глава шеста от ЗЗЛД, за което с Молба, вх. № 1588/09.11.2006г. е поискано разрешение от Комисията за защита на личните данни за извършване на трансфер на лични данни с цел осъществяване на посредническата дейност по намиране на работа на български кандидати, но такова не е получено. В противоречие с твърденията на управителя „М-98” ЕООД, съгласно Решение на КЗЛД от 27.09.2006 г. на администратора ЕТ „М-98- М.Д.” е отказано разрешение за трансфер на лични данни на кандидати за работа в чужбина на получатели на територията на Италия, Испания, Либия, Судан, Бахрейн и Мароко, а администраторът на лични данни „М-98” ЕООД е подал молба за разрешение за предоставяне на данни на кандидати за работа в Испания и Бахрейн, вх. № 1588/9.11.2006 г., но към датата на разглеждане жалбата по същество, административната процедура не е приключила пред Комисията за защита на личните данни.

Комисията приема жалбата за неоснователна:

„М - 98” ЕООД е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 2 от Закона за защита на личните данни.

Съгласно чл. 23, ал. 1 от ЗЗЛД, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, неправилен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Твърденията на жалбоподателя Л.А., относно подадени от него документи за работа в Испания не се потвърждават, при проверката извършена от екип на служители на КЗЛД. Жалбоподателят не е представил доказателства, като копие от договор с „М - 98” ЕООД, в подкрепа на своите твърдения и не се е явил на заседание на Комисията за защита на личните данни за разглеждане на жалбата по същество, за да ангажира своите устни или писмени доказателства.

Водима от горното, Комисията

РЕШИ:

Оставя без уважение жалба, рег. № Ж-42/4.06.2008 г. от Л.А. срещу администратора „М - 98” ЕООД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ
№ 35/22.10.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 22.10.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/, разгледа по същество жалба с вх. № Ж- 35/30.04.2008г. от М.П.Й. срещу „Д.“ ООД- гр. О.

С Решение от 14.05.2008 г. (Протокол № 17) Комисията конституира като заинтересовани страни „Т.Г.“ ООД и ТД на НАП- Ш.

Страните са редовно уведомени за разглеждане на жалбата по същество, не се явяват, не изпращат процесуални представители.

В Комисията за защита на личните данни е постъпила жалба с рег. № Ж- 35/30.04.2008 г., изпратена служебно по компетентност от Дирекция „Областна инспекция по труда“ Ш.

Жалбоподателката М.Й. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че „Д.“ ООД нарушава нейните права по Закона за защита на личните данни като обработва данните ѝ в противоречие с разпоредбата на чл. 4, ал. 1, т. 2 от закона. Излага следните факти:

На 28.01.2007 г. жалбоподателката посещава бюрото по труда- гр. Нови пазар, за да се регистрира като безработна, при което установява, че фигурира като работещо лице в непозната за нея фирма „Д.“ ООД и по този начин към момента не може да получава полагащото ѝ се обезщетение като безработна. Изразява опасения, че вероятно личните ѝ данни са предоставени на „Д.“ ООД от бившия ѝ работодател- Б.Б. - управител на „Т.Г.“ ООД.

В хода на проведеното административно производство жалбоподателката представя следните писмени доказателства:

- Писмо на ТД на НАП- Т., с което е уведомена, че данните ѝ фигурират в тяхната система като назначена с трудов договор № 001/26.02.2007 г. на длъжност „консултант“ в „Д.“ ООД, за което е била осигурявана от дружеството за периода 26.02.2007 г. – 05.06.2007 г. В резултат на проведената от инспекторите проверка се установява, че сключеният трудов договор не отговаря на изискванията на КТ, поради което се заличава от системата на НАП и периода по него няма да се счита за осигурителен стаж за жалбоподателката в дружеството;

- Служебна бележка с изх. № 477/27.06.2008 г., издадена от Дирекция „Бюро по труда“ в уверение на това, че в периода 01.01.2006 г. - 27.06.2008 г. М.Й. е била регистрирана като търсеща работа.

- Копие от трудовата книжка;

- Справка за социално осигуряване- актуално състояние, от която е видно, че лицето е осигурявано от „Д.“ ООД от февруари до юни 2007 г.

За изясняване на фактите и обстоятелствата по случая комисията е изисквала становища от ТД на НАП- Т. и ОДП- Ш.

С писмо изх. № 4531/06.06.2008 г. ТД на НАП- Т. уведомяват комисията, че „Д.“ ООД е подало уведомление по чл. 62, ал. 3 от КТ за сключен трудов договор от 26.02.2007 г. с М.П.Й., като данните са предадени на електронен носител- дискета и са входирани в системата на НАП на 28.02.2007 г.

С писмо изх. № 5113/ 02.07.2008 г. ОДП- Ш. съобщава, че не разполага с информация относно образувано досъдебно полицейско производство по случая и че материалите по преписката са препратени на РПУ- гр. О. на основание чл. 36, ал. 1 от НПК, поради обстоятелството, че деянието е извършено на тяхна територия.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид представените писмени доказателства и изразени становища, Комисията приема за установено от правна и фактическа страна следното:

Жалбата е редовна- съдържа всички посочени в чл. 24 от Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация (ПДКЗЛДНА) реквизити. Подадена е в срока

по чл. 38 от ЗЗЛД, от надлежна страна, при наличието на правен интерес, поради което е обявена за допустима от процесуална гледна точка с решение на КЗЛД от 14.05.2008 г. (Протокол № 17).

След разглеждането ѝ по същество Комисията приема жалбата за основателна.

Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Закона за защита на личните данни, чиято цел е да е гарантира неприкосновеността на личността и личния живот на физическите лица чрез осигуряване на защита при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните. В правомощията на Комисията е задължението да следи за законосъобразното обработване на личните данни на физическите лица с цел гарантиране на правомерното обработване на личните данни. ЗЗЛД осигурява защита на лицата по отношение и във връзка с обработването на техните лични данни, а това е всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци. Отразената информация в Уведомлението по чл. 62, ал. 4 от КТ за лицата, наети по трудово правоотношение съдържа данни относно трите имена и ЕГН, а съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗГР ЕГН е уникален номер, чрез който физическите лица се определят еднозначно.

Приложимостта на ЗЗЛД е обвързана с условието обработваните лични данни да съставляват или да са предназначени да съставляват част от регистър. В този смисъл и съгласно легалната дефиниция за „регистър на лични данни“ в §1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД, трудовият договор между жалбоподателя и „Д.“ ООД се явява час от регистър по смисъла на закона, който дружеството е било длъжно да обяви пред комисията съгласно чл. 17 от ЗЗЛД. При проверка в КЗЛД се установява, че не е подадено Заявление за регистрация от „Д.“ ЕООД като администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

Реализирането на контролните правомощия на комисията е свързано с безспорно установяване на факта на обработване на лични данни на физическите лица. По смисъла на §1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД „обработване на лични данни“ е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба, разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Видно от горесцитираното определение на понятието „обработване на лични данни“ всяко едно от посочените действия само по себе си или в определена последователност представлява обработване на лични данни по смисъла на закона. Видно от гореизброените представени писмени доказателства, обработването на личните данни на жалбоподателката от страна на „Д.“ ООД се явява безспорно установен факт в административното производство.

Основните принципи, на които трябва да се основава правомерното обработване на лични данни от страна на администраторите на лични данни са регламентирани в чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД. Един от тях е принципът за законосъобразно обработване на личните данни.

Разпоредбата на чл. 2, ал. 2, т. 1 на ЗЗЛД повелява личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, тоест – при наличието на достатъчно законови предпоставки, регламентиращи основанието и целите на обработването. Изпращането на уведомление от страна на работодателя до НАП за сключен трудов договор действително съставлява негово задължение по силата на чл. 62, ал. 3 от Кодекса на труда, но само в случай на валидно сключен такъв, при условие на спазена процедура по чл. 62 и 63 от КТ, които предвиждат като задължителна предпоставка наличието на сключен, т. е. подписан от двете страни договор. В случая, от събраните доказателства не се установява факта на реално сключен трудов договор между жалбоподателката и „Д.“ ООД.

Предоставянето на личните данни на жалбоподателката на НАП, без реално сключен трудов договор, означава, че не е налице нито една от предпоставките за обработване на данни, визирани в чл. 4 от ЗЗЛД. „Д.“ ЕООД, като администратор на лични данни е нарушил основните принципи на защита на личните данни за законосъобразно и добросъвестно обработване (чл. 2, ал. 2, т. 1 от

ЗЗЛД), с което накърнил правата на М.Й. по този закон.

Водима от горното и приемайки, че обработването на личните данни на жалбоподателката е извършено в нарушение на чл. 2, ал. 2, т. 1 и чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗЗЛД и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, Комисията

РЕШИ :

I. Уважава жалба с рег. № Ж- 35/30.04.2008г. от М.П.Й. срещу „Д.” ООД- гр. О.

II. На основание чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД налага административно наказание на администратора на лични данни „Д.” ООД- гр. О.. Административно-наказателната отговорност се реализира по реда на чл. 43 от ЗЗЛД.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Мария Матева / п /

Веселин Целков / п /

РЕШЕНИЕ

№ 60/29.10.2008 г.

Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ в състав: Венета Шопова, Красимир Димитров, Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков на открито заседание, проведено на 29.10.2008 г., на основание чл. 10 ал. 1 т. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от АПК към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, разгледа по допустимост жалба с вх. № Ж - 60/26.08.2008 г. от М.В.В. срещу хотел „В.” - гр. Б.

М.В. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че нейните лични данни и тези на приятеля ѝ се обработват незаконосъобразно от представители на хотел „В.”- гр. Б. в нарушение на разпоредбите на чл. 4, ал. 1 т. 2 от ЗЗЛД, излагайки следните факти:

При напускането на хотел „В.”- гр. Б., където пребивавала през летния си отпуск с приятеля си, последният забравя портфейла си в стаята. При поискването му по-късно администраторката отказва да го върне, докато не бъде възстановена сума от 1 лв. за консумирана минерална вода от минибара, при което последвала шумна свада, по време на която администраторката заявява, че знае за местоработата на приятеля ѝ и че ще подаде жалба. При завръщането си на работа жалбоподателката била извикана от своя началник да даде обяснения относно подадено до електронната поща на ведомството жалба от С.И. - турист, отседнал в същия хотел и по същото време, в което пребивавала жалбоподателката. В жалбата до ведомството С.И. изразява възмущение от грубото и арогантно поведение на жалбоподателката и приятеля ѝ по време на престоя в хотел „В.”- гр. Б., с което били обезпокоени останалите почиващи.

Жалбоподателката счита, че е налице неправомерна намеса в личния ѝ и служебен живот, като иска от КЗЛД да установи кой представител на хотела е предоставил данните им на трето лице- в случая на г-н С.И.

Към жалбата се прилага копие от писмото на С.И. , изпратено по електронната поща на ведомството, в което М.В. и приятеля ѝ служат.

Жалбата се явява процесуално недопустима по следните съображения:

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД комисията разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Законът за защита на личните данни се прилага за защита на правата на физическите лица при обработването на техните лични данни от лица, имащи качество на администратори на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД.

В чл. 24, ал. 2 от Правилника за дейността на комисията за защита на личните данни и нейната администрация /ПДКЗЛДНА/ са определени реквизитите, които трябва да съдържа жалбата, с която физическите лица сезират комисията за нарушения на техните права по ЗЗЛД. В т. 3 от същия е постановено изискването за предоставяне на информация относно нарушителя респ. администратора на лични данни, срещу когото е насочена жалбата. В случая хотел „В.“ - гр. Б. не е администратор на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от ЗЗЛД, а като такъв се явява юридическото лице, от името на което хотелът са управлява. В жалбата си М.В. не индивидуализира администратора на лични данни, поради което тя се явява нередовна.

С писмо изх. № 2811/01.09.2008 г. на жалбоподателката са дадени указания в 3-дн. срок да представи допълнително информация, с която да индивидуализира администратора на лични данни, срещу когото предявява своите претенции, а именно- наименование на юридическото лице (или негов БУЛСТАТ), от чието име се управлява хотел „В.“ - гр. Б.

Съгласно чл. 19, ал. 4 от ПДКЗЛДНА жалбоподателката е уведомена, че непредставянето на горепосочената информация в срок, води до прекратяване на производството по жалбата.

Видно от обратната разписка на писмо изх. № 2811/01.09.2008 г. на КЗЛД, жалбоподателката е уведомен за нередовностите на жалбата на 03.09.2008 г., която дата се счита за начало на 3-дн. срок за представяне на информацията. Срокът е преклузивен и за негова крайна дата се счита 05.09.2008 г. В рамките на указания срок жалбоподателката не предоставя изисканата по надлежния ред информация.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), Комисията е длъжна да установи всички действителни факти от значение за случая, за което съгласно чл. 36, ал. 2 от АПК страните са длъжни да окажат съдействие. В случая г- жа В. не оказва дължимото съдействие и със своето бездействие пречатства упражняването на правомощията на КЗЛД с оглед издаване на индивидуален административен акт.

С оглед гореизложеното, поради невъзможността да се конституира ответна страна- администратор на лични данни по смисъла на чл. 3 от ЗЗЛД и поради неспазен срок за предоставяне на писмени доказателства, в съответствие с чл. 27, ал. 1 от АПК, на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от ЗЗЛД във връзка с чл. 24, ал. 2, т. 3 и чл. 19, ал. 4 от ПДКЗЛДНА, Комисията

РЕШИ :

Прекратява производството по жалба с рег. № Ж - 60/26.08.2008 г. от М.В.В. срещу хотел „В.“ - гр. Б.

Решението на Комисията може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова / п /

ЧЛЕНОВЕ:

О.М. Красимир Димитров / п /

Валентин Енев / п /

Веселин Целков / п /

СТАНОВИЩА

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: писмо с вх.№ към 197/08г./ 30.04.2008 г. от Иван Гетов - главен директор на Главна дирекция „ГРАО“ при Министерството на регионалното развитие и благоустройството – МРРБ с приложен проект на Споразумение за достъп до Националната база данни „Население“/ администрирана от Главна дирекция „ГРАО“ при Министерството на регионалното развитие и благоустройството – МРРБ/ на Агенция по вписванията.

Комисията за защита на личните данни на редовно открито заседание, проведено на 27.06.2008 год. /Протокол №21/ разглежда изпратеният проект Споразумението между Министерството на регионалното развитие и благоустройството и Агенция по вписванията за осъществяване на достъп до Национална база данни „Население“ във връзка с правомощията ѝ, на основание чл.10 ал.1 т.1 от Закона за защита на личните данни, за анализ и осъществяване на цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защитата на личните данни.

В проекта е предвидено то да се сключи на следните нормативни основания:

- чл.106, ал.1, т.2 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, съгласно който данните от ЕСГРАОН се предоставят на държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия

- чл.29, ал.2 и ал.2 т.1 от Закона за регистър БУЛСТАТ, съгласно който за осъществяването на функциите си регистър БУЛСТАТ има безплатен достъп до автоматизирани информационни фондове на Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/

- чл.1, ал.1, ал.2 и ал.3 т.1, чл.2, чл.7 и чл.8 от Наредбата за взаимодействието между регистър БУЛСТАТ и други национални и ведомствени регистри и информационни системи.

В проекта на споразумението е предвидено да се осигури извършването на справки от автоматизирани информационни фондове на национално равнище /Национална база данни „Население“/ за лицата, посочени в чл.3 ал.1 т.9 и т.11 от ЗГР относно следните данни:

Име - собствено бащино, фамилно, единен граждански номер /ЕГН/, място на раждане, гражданство, постоянен и настоящ адрес, дата на смърт, промяна на ЕГН и дата на промяната /при наличие на техническа възможност/.

Посочено е, че предоставянето на горепосочените данни ще се извършва чрез защитен канал и ползване на универсален електронен подпис, издаден в съответствие с изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис, чрез потребителски и/или програмен интерфейс съгласно чл.8 ал.2 от Наредбата за взаимодействието между регистър БУЛСТАТ и други национални и ведомствени регистри и информационни системи.

В т.9.4.на проекта е предвидено задължение на Агенцията по вписванията да използва предоставените данни само за осъществяване на функциите ѝ по поддръжка на регистър БУЛСТАТ като не ги предоставя възмездно или безвъзмездно, или заменя с трети лица в страната или чужбина.

СТАНОВИЩА

В общите условия на проекта на споразумение е предвидено също така предоставянето, ползването, съхранението и защитата на данните да става при спазване на изискванията на Закона за защита на личните данни и действащата нормативна уредба.

Предоставянето от страна на МРРБ на лични данни на физически лица, съдържащи се в Националната база данни „Население” представлява „Обработка на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „Всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като... разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

В изложеният казус по отношение законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл. 4, ал. 1 т. 1 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни /в случая предоставянето на данни от Национална база данни „Население”/ се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Подробно изброените по горе нормативни основания, от Закона за гражданската регистрация, Закона за регистър БУЛСТАТ и Наредбата за взаимодействието между регистър БУЛСТАТ и други национални и ведомствени регистри и информационни системи, са нормативните актове, които предвиждат задължение на администратора на лични данни /МРРБ/ да предостави данните.

С оглед на гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1 т. 4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни да изрази следното

СТАНОВИЩЕ:

Предоставеният проект на споразумение между Министерството на регионалното развитие и благоустройството и Агенцията по вписванията за предоставяне на достъп до Национална база данни „Население” е съобразен с разпоредбите на Закона за защита на личните данни

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/
/Венета Шопова/

СТАНОВИЩЕ НА КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

ОТНОСНО: искане с вх.№ 692/21.05.2008 г. от Иван Гетов- главен директор на Главна дирекция „ГРАО” при Министерството на регионалното развитие и благоустройството – МРРБ за становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

Комисията за защита на личните данни на редовно открито заседание, проведено на 02.07.2008 г. /Протокол 22/, разгледа искане с вх.№ 692/21.05.2008 г. от Иван Гетов – Главен директор на Главна дирекция „ГРАО”, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е относно дейностите, свързани с гражданското състояние и гражданската регистрация.

В искането се поставят няколко въпроса: предвид факта, че в кметствата се поддържат регистри за гражданско състояние, следва ли кметовете на кметства да се считат за администратори на лични данни и следва ли същите да се регистрират по реда предвиден в ЗЗЛД. В случай че само кмет на община е администратор на лични данни, би ли могло кмет на кметство, който има задължението да води регистрите за гражданско състояние и да изпраща актуализационни съобщения до ЕСГРАОН/съгласно чл.46, ал.1 т.6 от Закона за местното самоуправление и местната администрация/, да се счита за обработващ личните данни.

Общината е основната административно – териториална единица, в която се осъществява местното самоуправление. Органът на изпълнителната власт е кметът на общината. Кметовете на общините са отговорни за гражданската регистрация на лицата на територията на общината. Съгласно чл.44 ал.1 т.14 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ и чл.35, ал.3 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ кметът на общината е длъжностно лице по гражданско състояние. Той има правомощието да възлага тази функция с писмена заповед на кметовете на кметствата, в които се поддържат регистри за гражданското състояние.

По смисъла на чл.3 от Закона за защита на личните данни администратор на лични данни е физическо или юридическо лице, както и орган на държавната власт или на местното самоуправление, който сам или съвместно с друго лице определя целите и средствата за обработване на данните, както и който обработва лични данни, видът на които, целите и средствата за обработване се определят със закон. Следователно кметът на общината притежава качеството на администратор на лични данни, поради обстоятелството, че по повод осъществяването на правомощията си обработва лични данни на физически лица.

Ето защо всеки кмет на община следва да се регистрира като администратор на лични данни, по реда предвиден в Закона за защита на личните данни. Съгласно ал.2 на чл.3 от ЗЗЛД администраторът на лични данни, в случая кметът на общината, обработва данни сам или чрез възлагане на обработващ данните. По смисъла на параграф 1 т.3 от Допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни обработващ лични данни е физическо или юридическо лице, държавен орган или орган на местно самоуправление, които обработва лични данни от името на администратора на лични данни. Отношенията между администратора и обработващия лични данни се уреждат с нормативен акт, писмен договор или друг акт на администратора, в който се определя обемът на задълженията, възложени от администратора на обработващия данните /чл.24 ал.4 от ЗЗЛД/.

В изложеният казус е налице хипотезата администраторът на лични данни, в случая кметът на дадена община да възлага с писмена заповед, съобразно правомощията си по чл.44, ал.1 т.14 от ЗМСМА на кмета на кметство, в ролята на обработващ данните да изпълнява функцията на длъжностно лице по гражданско състояние.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1 т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

Кметът на община е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 от Закона за защита на лични данни и следва да се регистрира като такъв в Комисията за защита на личните данни.

Кметът на кметство, който има задължения по чл.46, ал.1 т.6 от ЗМСМА е обработващ лични данни по смисъла на параграф 1 т.3 от допълнителните разпоредби на Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/
 /Венета Шопова/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

ОТНОСНО: искане с вх.№ 998/15.07.2008 г. от Миглена Тачева – министър на правосъдието, за становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило искане с вх.№ 998/15.07.2008 г. от Миглена Тачева – министър на правосъдието, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е относно това има ли нормативно установена забрана Министерството на правосъдието, както и органите на съдебната власт да получат право на достъп до „Национална база данни ГРАО”.

Законът за гражданската регистрация /ЗГР/ урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България. Гражданската регистрация е вписване на събитията раждане, брак, и смърт в регистрите за гражданско състояние и вписване на лицата в регистрите на населението. На всички лица, подлежащи на гражданска регистрация се съставя личен регистрационен картон и запис в Национална база данни „Население”. Регистърът на населението на Република България се състои от всички общински регистри и компютърният му еквивалент е Националната база данни „Население”.

Използваният в писмото термин „Национална база данни ГРАО” **не съществува като понятие**. В Министерството на регионално развитие и благоустройство има Главна дирекция “Гражданска регистрация и административно обслужване/ГРАО/, която администрира Национална база данни „Население”. Възможно е да е отправено запитване относно Национална база данни „Население”.

Предоставянето на достъп до Национална база данни „Население” от страна на МРРБ, в качеството на администратор на лични данни, на друг администратор /в случая Министерството на правосъдието и органи на съдебната власт/ до лични данни на физически лица, съдържащи се в Националната база данни „Население” представлява „Обработка на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „Всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като...

разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

По отношение, законосъобразните условия при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни /в случая предоставянето на данни от Национална база данни „Население”/ се допуска, когато е налице поне едно от изчерпателно изброени условия. В чл.5, ал.1 от ЗЗЛД е регламентирана забраната за обработване на лични данни, които:

1. разкриват расов или етнически произход;
2. разкриват политически, религиозни или философски убеждения, членство в политически партии или организации, сдружения с религиозни, философски, политически или синдикални цели;
3. се отнасят до здравето, сексуалния живот или до човешкия геном.

Тази забрана не се прилага при наличието на някоя от хипотезите посочени в ал.2 на чл.5 от ЗЗЛД. Например, когато:

- физическото лице, за което се отнасят тези данни, е дало изрично своето съгласие за обработването им, освен ако в специален закон е предвидено друго;
- обработването е необходимо за защита на живота и здравето на физическото лице, за което тези данни се отнасят, или на друго лице и състоянието на физическото лице не му позволява да даде съгласие или съществуват законни пречки за това;
- обработването се отнася до данни, публично оповестени от физическото лице, или то е необходимо за установяването, упражняването или защитата на права по съдебен ред и др.

Законът за защита на личните данни третира Министерството на правосъдието, както и органите на съдебната власт като всички останали субекти.

Съгласно чл.7 от ЗГР данните от гражданската регистрация се предоставят на :

1. българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси
2. държавни органи съобразно законоустановените им правомощия
3. български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон или акт на съдебната власт

При наличие на една от предпоставките посочени в закона за гражданската регистрация и условията при които е допустимо обработването на лични данни регламентирани в чл.4 от ЗЗЛД няма пречки за предоставяне на данни от гражданската регистрация.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1 т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни да изразява следното

СТАНОВИЩЕ

Предоставянето на достъп до лични данни от администратора на трето лице /друг администратор/ следва да се извършва съобразно разпоредбите на чл.4, ал.1 от Закона за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/

/Венета Шопова/

**СТАНОВИЩЕ
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ**

ОТНОСНО: искане с вх.№ 1365/25.09.2008 г. от Столична община – район “Изгрев”, за становище от Комисията за защита на личните данни по въпроси, касаещи приложението на Закона за защита на личните данни.

В Комисията за защита на личните данни е постъпило искане с вх.№ 1365/25.09.2008 г. от Невелина Стойнева – изпълняващ длъжността кмет на район „Изгрев” - Столична община, с което се обръща към Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/ за становище на основание чл.10, ал.1 т.4 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/. Искането за становище е относно постъпващи заявления от лица за издаване, както на удостоверения за наследници, така и други документи, съдържащи лични данни за трети лица. В искането за становище се посочва, че при подаване на заявленията някой от заявителите, представят удостоверения от частни съдебни изпълнители, от нотариуси или от Агенция по вписванията. Цитиран е чл.26, ал.2 от Закона за защита на личните данни съгласно, който администраторът на лични данни следва да предостави данни само за лицето – заявител, но не и данни за трети лица. Посочено е и че според чл.7 т.1-3 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ данните от гражданската регистрация се предоставят на:

1. Българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. Държавни органи съобразно законоустановените им правомощия;

3. Български и чуждестранни юридически лица, въз основа на закон или акт на съдебната власт.

В искането за становище е изказано мнение, че Закона за защита на личните данни е специален закон по въпросите за защита на личните данни и издаването и предоставянето на преносителя на документи, съдържащи лични данни на трети лица е нарушение на закона.

Столична община е администратор на лични данни съгласно на чл.3 , ал.2 от ЗЗЛД, а район „Изгрев” се явява обработващ лични данни по смисъла на параграф 1, т.3 на Закона.

Столична община е подала заявление за регистрация като администратор на лични данни З-1013067/01.12.2003 г., но към настоящия момент административната процедура по вписване в Регистъра на администраторите на лични данни и водените от тях регистри в КЗЛД не е приключила.

Предоставянето от страна на Столична община- район „Изгрев” на документи, съдържащи лични данни на физически лица представлява „Обработване на лични данни”, което се извършва чрез предоставяне на данните, съгласно легалната дефиниция, посочена в параграф 1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД. Това е „Всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършат по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като...разкриване чрез предаване.....предоставяне”.

Всеки администратор на лични данни, в случая Столична община, при обработката на лични данни следва да спазва принципите заложили в чл.2, ал.2 от ЗЗЛД, т.е. личните данни да се обработват законосъобразно и добросъвестно, да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели, да бъдат съотносими, свързани и ненадхвърлящи целите, за които се обработват, т.е. да бъдат пропорционални, както и

да се заличават и коригират в случай на непропорционалност по отношение на целите, за които се обработват.

В изложеният казус по отношение на законосъобразните условия, при които се допуска обработването на лични данни, се прилагат разпоредбите на чл.4, ал.1 т.1 от ЗЗЛД, според който обработването на лични данни се допуска, ако е необходимо за изпълнение на нормативно установено задължение на администратора на лични данни. Такова нормативно задължение е заложено в чл.7 т.1 от ЗГР, а именно, данните от гражданската регистрация се предоставят на българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси. Приложима е и разпоредбата на чл. 4 ал.1 т.7 от ЗЗЛД, съгласно който се допуска обработване на лични данни, когато това е необходимо за реализиране на законните интереси на администратора на лични данни или на трето лице, на което се разкриват данните, освен когато пред тези интереси преимущество имат интересите на физическото лице, за което се отнасят данните. Във всеки конкретен случай, в документите, които представят третите лица пред органа на местната власт и местното самоуправление трябва изрично да е вписан правния интерес и връзката на третото лице с лицето, за което се иска предоставяне на данни.

Относно цитираният в писмото чл.26 ал.2 от Закона за защита на личните данни, според който администраторът на лични данни следва да предостави данни само за лицето – заявител, но не и данни за трети лица следва да се отбележи, че тази разпоредба урежда правото на всяко физическо лице на достъп до отнасящи се за него лични данни, и при осъществяване на този достъп не трябва да се разкриват лични данни на трети лица, но тя не е съотнесима в изложената хипотеза.

С оглед на гореизложеното и на основание чл.10, ал.1 т.4 от ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ

При наличие на една от предпоставките посочени в чл.7 на Закона за гражданската регистрация и при стриктно спазване на разпоредбите на чл.4 ал.1 от Закона за защита на личните данни, като се преценява при всеки конкретен случай наличието на условията, при които е допустимо предоставянето на данни на трети лица, няма пречки за предоставяне на данни от гражданската регистрация. Преценката за наличие на нормативно основание по чл.4 от ЗЗЛД се извършва от самия администратор на лични данни, съответно от обработващия лични данни. За вреди, причинени на трети лица, по повод предоставянето на данни, от обработващия лични данни, администраторът отговаря солидарно с него.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /П/
/Венета Шопова/

Комисия за защита на личните данни

Председател: Венета Шопова
Членове: Красимир Димитров
Валентин Енев
Мария Матева
Веселин Целков

Информационен бюлетин № 6(15)/2008 г.

Издава се съгласно чл. 10, ал. 3 от ЗЗЛД
Отговорници на броя: Надежда Борисова,
Катя Неновска
Набор и печат: КЗЛД
Разпространява се на хартиен и
електронен носител